

อุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

สารนิพนธ์

ของ

อ้อยทิพย์ สุทธิสาร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2553

อุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

สารนิพนธ์

ของ

อ้อยทิพย์ สุทธิสาร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ของ

อ้อยทิพย์ สุทธิสาร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2553

อ้อยทิพย์ สุทธิสาร. (2553). อุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.
สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐา ดันสกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปริมาณอุปสงค์ ปริมาณอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในช่วงปี 2550-2552 และความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีต่อด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก, ด้านการดำเนินงาน และการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ จากการเข้าไปสัมภาษณ์สถานรับเลี้ยงเด็กที่อยู่ในอำเภอลองหลวงที่เปิดดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี 2550 และประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ปี 2552 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

ในปี2550-2552ปริมาณอุปสงค์หรือจำนวนเด็กที่เข้ารับบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับปริมาณอุปทานที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยปริมาณอุปทานมากกว่าอุปสงค์ทุกปี ซึ่งในปี 2550 มีจำนวน 103 คน ปี 2551 มีจำนวน 47 ปี 2552 มีจำนวน 82 คน ตามลำดับและพบว่าปริมาณอุปสงค์ที่แบ่งลักษณะการดำเนินการกิจการของภาครัฐมีจำนวนเด็กที่เข้ารับบริการสูงกว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน และปริมาณอุปทานต่อลักษณะดำเนินการกิจการ สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการกิจการโดยภาครัฐตั้งเป้าหมายไว้สูงกว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการกิจการโดยภาคเอกชน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการกิจการโดยภาคเอกชนมากกว่า สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการกิจการโดยภาครัฐ และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลานกลางแจ้งและมีตัวอาคารแยกจากกันมากที่สุด ในขณะที่ความสามารถในการจ่ายค่าบริการ ต่อเดือนอยู่ที่ 1,000 บาทต่อเดือน ส่วนด้านการดำเนินงานและการบริการของสถานรับเลี้ยงเด็กพบว่าให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กมากที่สุดและการมีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ ด้านบุคลากรให้ความสำคัญในเรื่องอัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็กต่อห้องของสถานรับเลี้ยงเด็ก ด้านการให้บริการให้ความสำคัญในเรื่องการมีบริการดูแลเด็กนอกช่วงเวลาทำการ เช่น ก่อน หรือ หลัง เวลาทำการ โดยด้านทำเลและสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็กกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญน้อยกว่าทุกๆด้าน

คำสำคัญ : สถานรับเลี้ยงเด็ก

DEMAND FOR CHILD CARE SERVICE IN KHLONG LUANG,
PATHUMTHANI PROVINCE.

AN ABSTRACT
BY
OITHIP SUTTHISARN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Guidance and Managerial Economics
at Srinakharinwirot University
May 2010

Oithip Sutthisarn. (2010). *Demand for Child Care Service in Khlong Luang, Pathumthani Province*. Master's Project, M.Econ. (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assist. Prof. Nataka tansukul.

This research purpose were to demand and supply quantity as per Child Care Service in Khlong Luang district Pathumthani province in during year 2550-2552 and the opinion about using to serve Child Care Service in the future that have to running a business side into Child Care Service operating side and serve of Child Care Service in Khlong Luang district Pathumthani. This sample has research get from interviews the institute Child Care Service the location in khlong Luang district that operating since year 2550 and the people to stay in Khlong Luang district Pathumthani province year 2552 that four hundred persons. The method keeping to data research using to questionnaire. The statistics that used to analysis the data for example percentage. The results were found that:

In year 2550-2552 in year 2550-2552 demand quantity or child amount that reach to take serve increases to correspond with to supply quantity that set to target per year. By supply quantity more than the demand every year which in year 2550 have 103 persons year 2551 have forty-seven persons year 2552 have eighty-two persons respectively and found that demand quantity to divide running a business of the government sector has child amount who reaches to take serve higher the institute Child Care Service of ran a business private sector and supply quantity per running a business that the institute Child Care Service by government sector set target higher private sector.

The opinion about the requirement uses to serve the institute Child Care Service in the future in Khlong Luang district Pathumthani Province were found that running a business side whom the sample will to opinion about to select serve the institute Child Care Service that operating by private sector more than government sector and opinion about to select serve the institute Child Care Service that have to spring outdoor and building separate of most ,While the peoples have to ability pay to service charge one thousand per month. The part of operating side and the serve of the institute Child Care Service were found that important about to treat care children of most and having to activity indicate clearly such as menu, tech, recreation, personnel side and another one ratio mentor per child care per room. The part of service side to important treat care over time of work daily such as before or after do that. By location and the place side the sample important to lest more than anything side. Key words: Child Care Services

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและ คณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง อุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
ของ อ้อยทิพย์ สุทธิสาร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อยทิพย์ ราษฎร์นิยม)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ทิพย์วิมล วงศ์รัตนชัย)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล อาจารย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร . พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ประพาพ เฟื่องฟูสกุล และอาจารย์ทิพย์วิมล วงษ์ศรีรัตนชัย กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า การได้ข้อคิด และแนวทางการแก้ไขปรับปรุงงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนันทยา สันตวงษ์ พี่ที่คอยให้กำลังใจและความช่วยเหลือแม้อยามท้อแท้หรือประสบปัญหาการทำสารนิพนธ์ รวมถึงคุณศันนีย์ สุขชัยเพื่อนที่ให้คำปรึกษาในการเริ่มทำสารนิพนธ์ และให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลอ้างอิง

และสุดท้าย ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนและคุณชัชวาล เนตรพล ที่คอยให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจ ให้ผู้วิจัยมีความอดทน อดกลั้น ทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้มีสีสันและสำเร็จลุล่วงไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำด้วยดีมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่คุณพ่อคุณแม่ คุณตา คุณยาย และคุณย่า ผู้คอยดูแลเป็นกำลังใจเกื้อหนุนอยู่เบื้องหลัง จนได้รับความสำเร็จในที่สุด

อ้อยทิพย์ สุทธิสาร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของสถานรับเลี้ยงเด็กและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
กับธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็ก.....	9
ความหมายของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก.....	10
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอุปสงค์ และอุปทาน.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
3 วิธีการดำเนินวิจัย	18
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	18
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	19
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	19
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปริมาณอุปสงค์ ปริมาณอุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก	
ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.....	25

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็ก ในอนาคต ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.....	30
การแจกแจงความถี่ของลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง 400 ชุด.....	30
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต.....	32
ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก.....	32
ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ.....	39
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	51
สังเขปความมุ่งหมาย ความสำคัญและขอบเขตในการวิจัย.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	52
อภิปรายผล.....	56
ข้อเสนอแนะ.....	56
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	63
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	71

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2550.....	3
2 จำนวนประชากรของจังหวัดปทุมธานี ประจำปี พ.ศ. 2550 และจำนวนของ กลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามเขตพื้นที่	22
3 ปริมาณอุปสงค์และปริมาณอุทยานต่อสถานรับเลี้ยงเด็กที่เกิดขึ้นจริงในอำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานีช่วงปี พ.ศ.2550 – 2552.....	25
4 แสดงลักษณะทางกายภาพของและปริมาณอุปสงค์ อุทยานต่อสถานรับเลี้ยง เด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีที่เกิดขึ้นในปี 2550 – 2552.....	28
5 ผลการวิเคราะห์การแจกแจงความถี่ของลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง 400 ชุด.....	30
6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็กจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะเศรษฐกิจและสังคม.....	32
7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ	39
8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง ในด้าน รูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ.....	41
9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพ.....	43
10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ.....	45
11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	47
12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคลด้านลักษณะที่อยู่อาศัย.....	49

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงปริมาณอุปสงค์และปริมาณอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็กที่เกิดขึ้นจริงใน อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีช่วงปี 2550 – 2552.....	52
14 เปรียบเทียบปริมาณอุปสงค์และอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็ก จังหวัดปทุมธานี.....	53
15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตด้านลักษณะของ สถานรับเลี้ยงเด็กจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล.....	54
16 แสดงจำนวนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความด้านรูปแบบการ ดำเนินงานและการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กแยกตามลักษณะส่วน บุคคล.....	55

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดตามความมุ่งหมายข้อ 1 ศึกษาปริมาณอุปสงค์ ปริมาณอุปทาน ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก.....	7
2 กรอบแนวคิดตามความมุ่งหมาย ข้อ 2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความ ต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี...	7
3 กรอบแนวคิดตามความมุ่งหมาย ข้อ 2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความ ต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง (ต่อ).....	8

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากลักษณะโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศไทยที่เปลี่ยนไป ภาพในอดีตที่สตรีไทยเคยถูกกำหนดให้มีหน้าที่เพียงเป็นแม่บ้าน มีหน้าที่หลักในการดูแลครอบครัว ให้กำเนิดบุตรได้ถูกเปลี่ยนไป ปัจจุบันสตรีไทยมีโอกาสดำเนินการศึกษาย่างกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับทั้งในด้านความรู้ความสามารถทัดเทียมกับบุรุษมากขึ้น ทำให้สตรีมีโอกาสมหาวิทยาลัยในสาขาต่าง ๆ ทั้งเพื่อพิสูจน์ศักยภาพ ความรู้ ความสามารถของตนเองและเพื่อช่วยเหลือครอบครัว โดยยืนยันได้จากตัวเลขจำนวนประชากรประมาณการกลาง ปี 2552 ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดลพบว่าจำนวนประชากรทั้งประเทศ 63,396,000 คน มีจำนวนประชากรชาย 31,241,000 คน ประชากรหญิง 32,155,000 คน และจากจำนวนประชากรหญิงดังกล่าวพบว่าสตรีที่มีงานทำมีจำนวนถึง 17,640,200 คน ในทุกสาขาอาชีพ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2552)

ด้วยบทบาทของสตรีที่เปลี่ยนแปลงไปและมีความรับผิดชอบทั้งงานในบ้านและนอกบ้าน และนับเป็นความโชคดีที่บางครอบครัวแม้ว่าทั้งบุรุษและสตรีจะต้องมีการกิจออกทำงานนอกบ้านก็ยังมีญาติผู้ใหญ่เช่น ปู่ย่า ตายายคอยให้การดูแลบุตรหลาน ในทางตรงกันข้ามหากครอบครัวใดไม่สามารถพึ่งพาให้สมาชิกในครอบครัวเป็นผู้ช่วยดูแลบุตรหลานได้ การดูแลบุตรหลานจึงกลายเป็นปัญหาใหญ่ของครอบครัว โดยเฉพาะเด็ก ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่าและเป็นความหวังของครอบครัวรวมทั้งเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ กล่าวได้ว่า อนาคตประเทศชาติขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก ดังนั้นการที่เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจริยธรรม จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติ การอบรมเลี้ยงดูจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็ก โดยเฉพาะในช่วงเด็กแรกเกิดถึง 3 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่มีอัตราการพัฒนาการสูง ถ้าหากเริ่มต้นดี ก็จะทำให้ส่งผลถึงพัฒนาการและการดำเนินชีวิตไปถึงวัยผู้ใหญ่ที่ดี บุคคลที่สนใจการปฐมวัยศึกษาชื่อ Pestalozzi (นิตยา ประพฤติกิจ, 2548:56) ได้ให้ความเห็นว่าการศึกษาคือเป็นไปตามธรรมชาติ และเป็นการพัฒนาตนเอง เขาถือว่าการสอนให้คนมีใจเมตตา กรุณาต่อกันมีคุณค่ามากกว่าการสอนให้มีความรู้ และหลักการที่เขายึดถือในการสอนก็คือ ครูจะต้องคำนึงถึงธรรมชาติของเด็ก และความพร้อมของเด็กเป็นสำคัญ การสอนจะต้องให้เด็กได้รับประสบการณ์โดยตรง ได้ลงมือค้นคว้าหาความรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัส ดังนั้นหากพ่อแม่ที่ไม่มีเวลาเลี้ยงดูบุตรหลาน เด็กและทารกจึงถูกทอดทิ้งให้อยู่กับคนรับจ้างเลี้ยงเด็ก ซึ่งอาจเป็นผลให้เด็กขาดพัฒนาการที่จะนำไปสู่วิถีชีวิตที่มีคุณภาพในอนาคต สถานรับเลี้ยงเด็กเล็กจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่นิยมในปัจจุบัน เพราะสถานรับเลี้ยงเด็กเล็กมีส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมและส่งเสริม

พัฒนาการตามสมควรกับวัยของเด็ก ซึ่งกิจการรับเลี้ยงเด็กเล็กเหล่านี้แต่เดิมที่เปิดดำเนินการไม่กี่แห่งโดยเฉพาะในเมืองใหญ่ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร และปริมณฑลกลับเป็นที่นิยมและแพร่หลายอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

ปัจจุบันประเทศไทยมีเด็กปฐมวัยอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปีประมาณ 4.8 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552) แบ่งเป็นช่วงอายุละประมาณ 8 แสนคน และแบ่งการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยออกได้เป็น 2 ระดับอายุคือ ช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี และช่วงอายุ 4-6 ปี ซึ่งในช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี การจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยในช่วงระดับอายุนี้อย่างไม่ได้คุณภาพเท่าที่ควร เนื่องจากพ่อแม่ส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการเลี้ยงดูลูกไม่รู้ว่าลักษณะธรรมชาติการเรียนรู้และจิตวิทยาของเด็กเป็นอย่างไร (สายสุรี จุติกุล, 2547:42) ดังนั้นสถานรับเลี้ยงเด็ก จึงเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในประเทศไทย และจากอัตราการเกิดดังกล่าวย่อมเป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดีว่าการประกอบธุรกิจรับเลี้ยงเด็กเล็กยังมีหนทางที่สดใส ซึ่งนั่นก็หมายถึงผู้ประกอบการกิจการธุรกิจรับเลี้ยงเด็กเล็กจะต้องจัดให้เด็กได้รับการดูแลเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง สมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และ สมอง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าคุณสมบัติเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และการประกอบธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จได้ก็ตั้ง ่องอาศัยหลักการตลาดในการบริหารองค์กรเพื่อให้ธุรกิจสามารถเติบโตและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการซึ่งเป็นคุณพ่อคุณแม่สมัยใหม่อีกด้วย

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดที่นำศึกษาถึงความต้องการ ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กเนื่องจาก จังหวัดปทุมธานีมีความเป็นปริมณฑล เหมาะ ที่จะอยู่อาศัยเพื่อเดินทางไปทำงานในเมืองหลวง และตัวจังหวัดปทุมธานีเองก็เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเช่นกัน ซึ่งเป็นจังหวัดที่ มีประชากรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 จำนวนทั้งสิ้น 929,250 คน เป็นชาย 443,191 คน หญิง 486,059 คน จำนวนครัวเรือนรวมทั้งสิ้น 217,785 ครัวเรือน อยู่ในวัยกำลังแรงงาน 477,457 คน ผู้มีงานทำ 470,242 คน และผู้ว่างงาน 7,215 คน คิดเป็นร้อยละ 0.92 จังหวัดปทุมธานีมีสถานประกอบกิจการทั้งสิ้นจำนวน 11,000 แห่ง ลูกจ้างจำนวน 419,495 คน มีแรงงานต่างด้าว จำนวน 12,566 คน แรงงานนอกระบบจำนวน 200,000 คน ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 587.75 คน ต่อตารางกิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 1,525.856 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 7 อำเภอ จำนวน 60 ตำบล 530 หมู่บ้าน 146 ชุมชน 14 เทศบาลและ 60 อบต. (ตาราง 1)

ตาราง 1 การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดปทุมธานี ปี 2550

ลำดับ	อำเภอ/ กิ่งอำเภอ	พื้นที่ (ตร.ก.ม.)	ตำบล (แห่ง)	หมู่บ้าน (แห่ง)	ชุมชน (แห่ง)	เทศบาล (แห่ง)	อบต. (แห่ง)
1	เมืองปทุมธานี	142.859	14	81	31	3	14
2	คลองหลวง	303.519	7	106	32	2	7
3	ธัญบุรี	114.862	6	28	61	3	6
4	หนองเสือ	339.990	7	69	0	1	7
5	ลาดหลุมแก้ว	195.704	7	61	0	1	7
6	ลำลูกกา	304.199	8	127	22	3	8
7	สามโคก	118.935	11	58	0	1	11
รวม		1,525.856	60	530	146	14	60

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี. (2550: Online)

อำเภอคลองหลวงมีความสำคัญต่อความเจริญทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดปทุมธานีมาก ไม่ว่าจะเป็นผลผลิตทางด้านเกษตรและผลผลิตทางด้านอุตสาหกรรม ในเขตอำเภอคลองหลวง มีจำนวนโรงงาน 173 แห่ง ห้างหุ้นส่วนจำกัดอีก 22 แห่ง จำนวนแรงงานส่วนมากเป็นประชากรแฝง คือ แรงงานที่เข้ามา ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานที่อื่นๆโดยไม่มีการย้ายเข้า จากข้อมูลการสำรวจของสำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี (2550) แสดงถึงจำนวนประชากร 283,613 คน มี 91,513 ครอบครัว ซึ่งเป็นอำเภอที่มีจำนวนประชากรสูงที่สุดในจังหวัดปทุมธานี

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา อุปสงค์ต่อ ธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง เพื่อเป็นการส่งเสริมและเป็นการเตรียมสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งถือว่าเป็นบริการทางสังคมที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้เด็กได้รับการเลี้ยง อบรมสั่งสอนอย่างถูกต้องเหมาะสมกับพัฒนาการ อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับภารกิจหลักในการดำเนินงานนโยบายการจัดบริการให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดปทุมธานีในด้าน “การส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนและหอพักเยาวชน ” ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนกระทรวง รับผิดชอบในการดำเนินงานด้านนโยบายสวัสดิการสังคม และสังคมสงเคราะห์ โดยในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการ สถาน

รับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีในอนาคตที่เน้นด้านอุปสงค์ต่อธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กท่ามกลางกระแสของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่หยุดยั้ง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

- 1 เพื่อศึกษาปริมาณอุปสงค์ ปริมาณ อุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก และอัตราค่าบริการของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
- 2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ความสำคัญของการวิจัย

- 1 ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจลงทุนใน ธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็ก ตลอดจนสามารถนำเอาผลการศึกษาไปใช้ประกอบการพิจารณาในการส่งเสริม สนับสนุน และแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการประกอบกิจการสถานรับเลี้ยงเด็กต่อไป
- 2 ผลของการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับสถาบันการเงิน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนในการกำหนดวงเงินสินเชื่อของธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กของเอกชน
- 3 ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจนำบุตรหลานของตนมาฝากเลี้ยงกับ สถานรับเลี้ยงเด็กในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาปริมาณอุปสงค์ ปริมาณ อุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ทำการศึกษาเฉพาะ สถานรับเลี้ยงเด็กที่เปิดบริการสำหรับเด็กวัย 6 เดือน – 4 ปี ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่ ปี 2550 จนถึงปัจจุบัน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดปทุมธานี ณ ปี 2550-2552 และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากแบบสอบถามและการสำรวจพื้นที่ โดยการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาจากกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มที่ 1 ผู้ประกอบการที่เปิดสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
- กลุ่มที่ 2 ประชากรครัวเรือนในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถานรับเลี้ยงเด็ก (Child care service) หมายถึง สถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กในเขตพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้ปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อกำหนดการขอรับ ใบอนุญาต จัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ปี 2550 ทั้งนี้ จะเลือกศึกษาเฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีการเปิดทำการ ในช่วงปี 2550 ถึงปัจจุบัน ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนทั้งของรัฐ เอกชน และสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนที่เป็นบริการส่งเสริมการขายของโครงการหมู่บ้านจัดสรรบางแห่ง (ผู้ที่มีสิทธิ์ใช้บริการต้องเป็นครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในโครงการเท่านั้น)

2. ปริมาณอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง จำนวนของเด็กที่เข้ารับบริการ แล้วในสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในช่วง ปี 2550 – 2552 จะแสดงจำนวนโดยรวมในแต่ละปี แยกตามลักษณะการดำเนินการ และลักษณะทางกายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีอยู่ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

3. ปริมาณอุปทาน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง จำนวน ที่สถานรับเลี้ยง เด็กมีความสามารถในการให้บริการ เป็นจำนวนเด็กที่ตั้งเป้าหมายไว้ในการให้บริการรับเลี้ยงเด็กในช่วง ปี 2550-2552 โดยจะแสดงจำนวนโดยรวมในแต่ละปี แยกตาม ลักษณะการดำเนินการ และลักษณะทางกายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีอยู่ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง ความคิดเห็นต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก ของครัวเรือนที่ต้องการจะส่งบุตรหลานเข้าสถานรับเลี้ยงเด็กใน อนาคตในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แบ่งได้ดังนี้

4.1 ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกเป็น 3 ส่วนดังนี้

4.1.1 ลักษณะ การดำเนินการ หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อสถานรับเลี้ยงเด็กที่แบ่งตามลักษณะในการดำเนินการ เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีการจัดดำเนินการโดยองค์กรของภาครัฐบาล
2. สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีการดำเนินการโดยภาคเอกชน ตาม

พระราชบัญญัติ คู่ครองเด็ก พ.ศ. 2546

4.1.2 ลักษณะทางกายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง ลักษณะของอาคารและรูปแบบ ของสถานที่ ของสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. สถานรับเลี้ยงเด็ก ที่แยกตัวอาคารใช้ในการเรียนการสอนในห้อง และมีที่เล่นในร่มสนามเด็กเล่นหรือบริเวณที่เล่นของเด็กพร้อมเครื่องเล่น สนามที่เล่นน้ำ และบ่อทราย นอกตัวอาคาร
2. สถานรับเลี้ยงเด็ก ที่ใช้ดำเนินธุรกิจภายในตัวอาคาร ไม่มีพื้นที่เล่นในร่มสนามเด็กเล่นหรือบริเวณนอกอาคาร จะมีมุมเล่นในตัวอาคาร เช่น อาจจะเป็นสถานรับเลี้ยงเด็กที่เปิดทำการในอาคารพาณิชย์ หรือในศูนย์การค้า เป็นต้น

4.1.3 อัตราค่าบริการที่ครัวเรือนมีความสามารถในการจ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ครัวเรือนมีความสามารถที่จะจ่ายได้ในการใช้บริการที่สถานรับเลี้ยงเด็ก ต่อเดือน เป็นอัตราค่าบริการที่ครัวเรือนพึงพอใจในการจ่าย ซึ่งอาจจะเป็นค่าของใช้ส่วนตัวสำหรับเด็ก เช่น ที่นอน ผ้ากันเปื้อน ฯลฯ และค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม บริการเสริมอื่นๆ

4.2 ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการของ สถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง เช่น ความชำนาญและการมีประสบการณ์ของผู้บริหารและครูพี่เลี้ยง , ลักษณะของกิจกรรมระหว่างครูดูแลเด็ก มีสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย , บรรยากาศ และความสะอาดของสถานรับเลี้ยงเด็กสถานรับเลี้ยงเด็กที่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศ , มีลาดจอดรถสะดวก , บริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการ , มีบริการรถรับส่ง และมีรายงานพัฒนาการของเด็กเป็นเทมหรือรายเดือนเป็นต้น ในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยจะเลือกศึกษารูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 4 ด้าน ดังนี้

4.2.1 **ด้านบุคลากร** เรื่องที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณสมบัติ จบมาด้านปฐมวัย, ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง, อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก

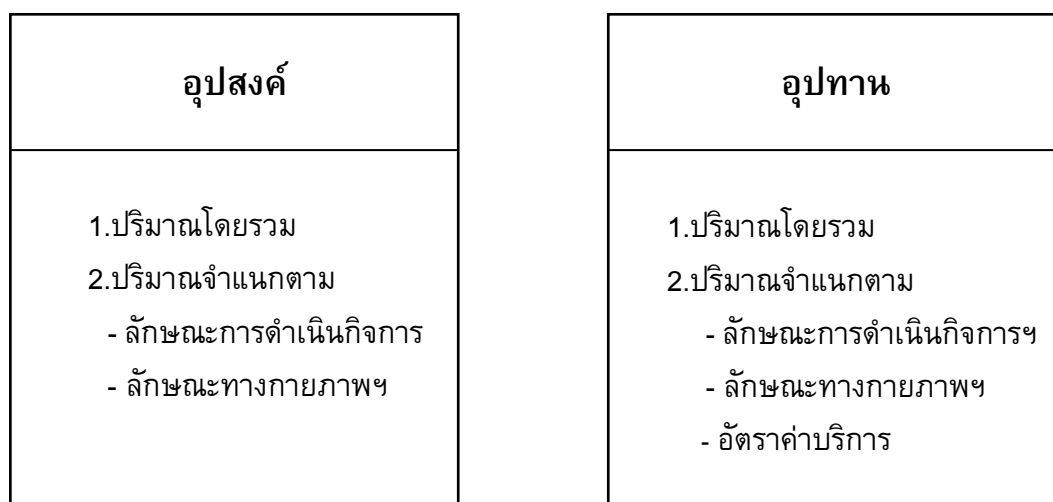
4.2.2 **ด้านทำเลสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็ก** เรื่องที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน, สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน, สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก

4.2.3 **ด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก** เรื่องที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ, มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำอยู่ เสมอ, ห้องน้ำสะอาด แยกห้องน้ำหญิง-ชาย

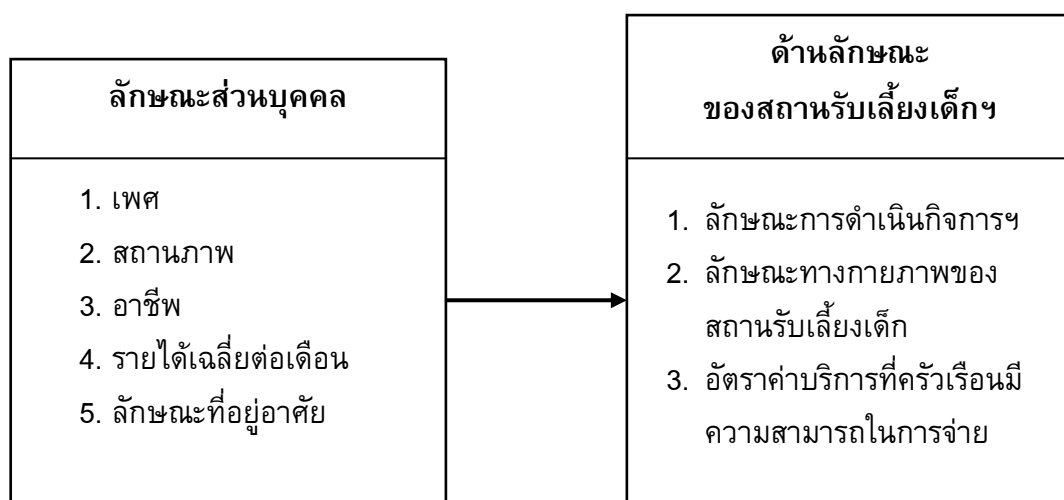
4.2.4 **ด้านการบริการเสริม** เรื่องที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ มีบริการรถรับ-ส่ง, มีบริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี, มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแลก่อนและหลังเวลาทำการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

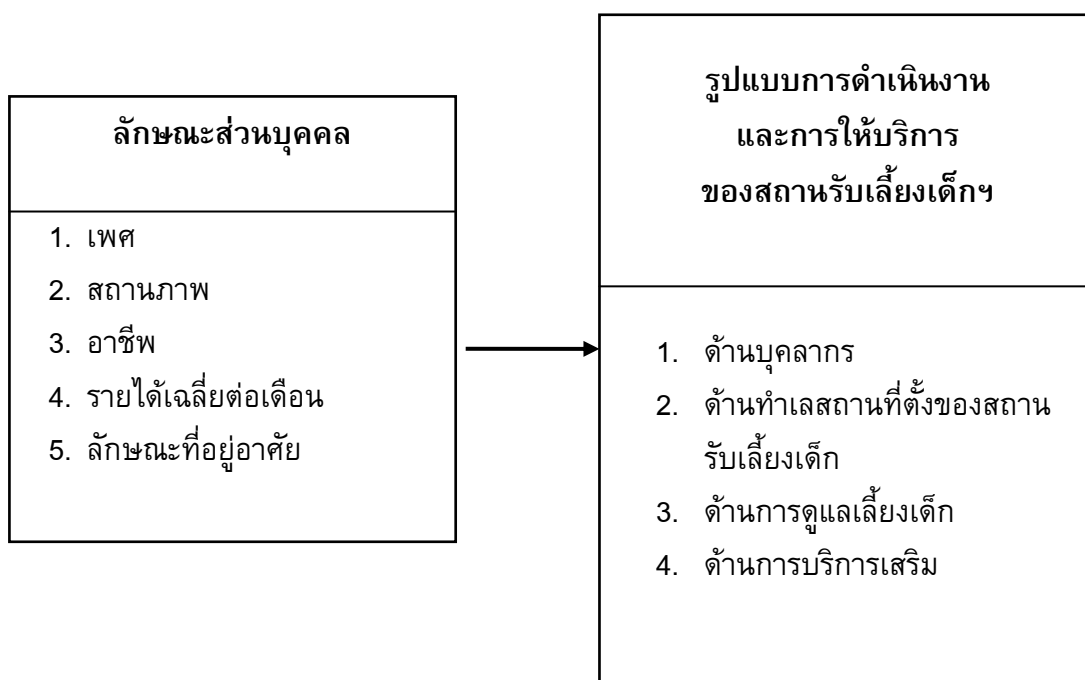
การศึกษาวิจัย เรื่อง “อุปสงค์ต่อ สถานรับเลี้ยงเด็กในพื้นที่อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดตามความมุ่งหมาย ข้อ 1 ศึกษาปริมาณอุปสงค์ ปริมาณอุปทานต่อ สถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดตามความมุ่งหมาย ข้อ 2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้ บริการสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดตามความมุ่งหมาย ข้อ 2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้
บริการสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของสถานรับเลี้ยงเด็กและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็ก
2. ความหมายของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอุปสงค์ และอุปทาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4 ได้บัญญัติคำว่า “สถานรับเลี้ยงเด็ก” หมายความว่า สถาน ที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กที่มีอายุไม่เกินหกปีบริบูรณ์ และมีจำนวนตั้งแต่ หกคนขึ้นไป ซึ่งเด็กไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กดังกล่าว ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน

ส่วนปฐมมาภรณ์ บุษปธำรง (2550 : Online) ได้กล่าวถึงสถานรับเลี้ยงเด็ก แต่จะเรียกชื่อ สถานรับเลี้ยงเลี้ยงเด็กว่า “สถานเลี้ยงเด็กกลางวัน (Day Care Center)” และได้ให้คำจำกัดความ “สถานเลี้ยงเด็กกลางวัน” ว่าหมายถึง บริการรับเลี้ยงเด็กในช่วงกลางวันวันที่พ่อแม่ หรือผู้ดูแลเด็ก ไม่สามารถให้การดูแลได้ บริการนี้รวมไปถึง 1) การดูแลทางกาย คือ การให้อาหาร และสวัสดิภาพ ความปลอดภัยแก่เด็ก 2) การจัดกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะในการใช้วัยวะส่วนต่างๆ อย่างเหมาะสม เช่น นิ้วมือ แขนขาเป็นต้น ทักษะในการเข้ากับเพื่อนที่อายุใกล้เคียงกัน ทักษะในการแสดงออกและสื่อความหมาย ในปัจจุบันการจัดสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันอาจแบ่งคร่าวๆ ได้ เป็น 4 รูปแบบ คือ

- 1 สถานเลี้ยงเด็กอ่อนโดยการจัดสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน
- 2 บริการสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนหรืออนุบาลศึกษา
- 3 ศูนย์รับเลี้ยงเด็กกลางวันซึ่งเป็นบริการที่ให้แก่เด็กอายุระหว่าง 2-6 ปี โดยทาง ศูนย์จะจัดให้มีกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยพัฒนาทักษะทางกายและทางใจให้เด็ก
- 4 บริการรับเลี้ยงเด็กกลางวันในครอบครัว ซึ่งเป็นอาจมีลักษณะเป็นการรับดูแล เด็กจำนวน 1 คน จนถึงเป็นกลุ่มไม่เกิน 4 คน โดยให้เด็กมาที่บ้านของผู้ดูแลซึ่งมักจะเป็นแม่บ้านที่ อยู่ในช่วงกลางวัน และรับเลี้ยงเด็กโดยให้เด็กมาบ้านของตน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็ก

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 53 และ 80 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยได้ปรับปรุงประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 และฉบับที่ 294 ซึ่งเป็นประกาศที่ว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก แต่มีลักษณะไปในทางลงโทษเด็กมากกว่าการให้ความคุ้มครองเด็ก อันเป็นการขัดแย้งต่อแนวความคิดในการคุ้มครองเด็ก พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เป็นกฎหมายเชิงบวก มีลักษณะมุ่งป้องกันและคุ้มครองเด็กไม่ใช่มุ่งเน้นการลงโทษ พระราชบัญญัตินี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญอันจะนำไปสู่การรวบรวมสรรพกำลังของภาครัฐ เอกชน และองค์กรอิสระในการค้นหากลุ่มเสี่ยง และแก้ปัญหาให้กับกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กที่ถูกเลี้ยงดูต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เด็กที่ถูกกละเลย เด็กที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือ ชักจูงอันเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย เช่น เด็กขายพวงมาลัย เด็กชกมวย เด็กที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น เมาแล้วขับเที่ยวยามวิกาล เป็นต้น การรวมตัวของผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กแบบบูรณาการร่วมกับการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนของครอบครัว ชุมชน องค์กรท้องถิ่นนี้จะนำไปสู่การจัดการชุมชนให้เกิดระบบการดูแลเด็กและครอบครัวระบบสวัสดิการและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว โดยวิธีการนี้จะป็นหนทางในการ แก่รากเหง้าปัญหาอุบัติเหตุของเด็กทุกชั้นวัย

สถานรับเลี้ยงเด็ก เป็นส่วนหนึ่งในพระราชบัญญัตินี้ที่กฎหมายได้ให้ความหมายว่า สถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กที่มีอายุไม่เกินหกปีบริบูรณ์ และมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป ซึ่งเด็กไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับเจ้าของหรือผู้ดำ เนินการสถานรับเลี้ยงเด็กดังกล่าว ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน

2. ความหมายของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง สถานที่ดูแลและให้การศึกษาเด็ก อายุระหว่าง 3 - 5 ปี มีฐานะเทียบเท่าสถานศึกษา เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งเอง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของส่วนราชการต่าง ๆ ที่ถ่ายโอนให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์อบรม เด็กก่อนเกณฑ์ในวัด /มัสยิด กรมการศาสนา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กรมการพัฒนาชุมชน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (เด็ก 3 ขวบ) รับถ่ายโอนจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ฯลฯ ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เด็กเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่า และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกา ร์พัฒนาประเทศชาติในอนาคต การพัฒนาเด็กให้ได้รับความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาจึงนับเป็นภารกิจสำคัญที่หน่วยงานซึ่งรับผิดชอบจะต้องตระหนัก และให้ความสนใจ เพื่อให้การพัฒนาเด็กเป็นไปอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานเหมาะสมกับวัย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานซึ่งมีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาเด็ก ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดก็ตาม ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล หรือเมืองพัทยาที่ดี ล้วนแต่มีบทบาทที่สำคัญในการบริหารจัดการเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งสิ้น ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดตั้ง และดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พร้อมทั้งรับถ่ายโอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งเดิมอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ และได้มาตรฐาน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้เล็งเห็นความสำคัญในการจัดทำมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถดำเนินงานเพื่อพัฒนาเด็กได้อย่างมีคุณภาพ และเหมาะสม ซึ่งจะเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต่อไป สำหรับมาตรฐานดังกล่าว ได้รวบรวม และจัดทำขึ้นจำแนกออกเป็นมาตรฐานการดำเนินงาน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านบุคลากร และการบริหารจัดการ

เป็นการกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบุคลากร และการบริหารจัดการ เช่น คุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ของบุคลากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแล เด็ก ผู้ประกอบอาหาร ตลอดจนผู้ทำความสะอาดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นต้น

2. ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย

เป็นการกำหนดมาตรฐานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ดังนี้

2.1 ด้านอาคารสถานที่ เป็นการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับพื้นที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ตั้งจำนวนชั้นของอาคารทางเข้า - ออก และประตูหน้าต่าง ตลอดจนพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ เป็นต้น

2.2 สิ่งแวดล้อม เป็นการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกตัวอาคาร เช่น แสงสว่าง เสียง การถ่ายเทอากาศ สภาพพื้นที่ภายในอาคาร รั้ว สภาพแวดล้อมและมลภาวะ เป็นต้น

2.3 ด้านความปลอดภัย เป็นการกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับความปลอดภัย เช่น การกำหนดมาตรการป้องกันความปลอดภัย และมาตรการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นต้น

3. ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร

เป็นการกำหนดมาตรฐานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร ได้แก่ คุณลักษณะของเด็กที่พึงประสงค์ 12 ประการ

คุณลักษณะตามวัย (ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา) การจัดประสบการณ์
ตลอดจนการจัดกิจกรรมประจำวันสำหรับเด็ก เป็นต้น

4. ด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากชุมชน

เป็นการกำหนดมาตรฐานสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน เช่น การประชุมชี้แจงให้ราษฎรในชุมชนทราบถึง
ประโยชน์และความจำเป็นของการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์การจัดให้มีกองทุน
ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน ตลอดจนการติดตามและประเมินผลรวมถึงการเข้ามามีส่วน
ร่วมจากชุมชน หรือประชาคมในท้องถิ่น เป็นต้น

3.แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอุปสงค์ และอุปทาน

ความหมายของอุปสงค์

อุปสงค์ (Demand) เป็นความต้องการซื้อสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ ณ ระดับราคาต่างๆ
ในระยะเวลาหนึ่ง องค์ประกอบของอุปสงค์ คือ 1) ความต้องการซื้อ (want) และ 2) ความสามารถในการ
การซื้อ (ability to pay)

ปัจจัยกำหนดปริมาณอุปสงค์ ประกอบด้วย 1) ราคาสินค้าชนิดนั้น ๆ 2) ราคาของสินค้าที่
เกี่ยวข้อง 3) รายได้ 4) รสนิยม 5) จำนวนประชากร 6) การกระจายรายได้ 7) ความมั่งคั่ง 8)
ฤดูกาล 9) การคาดคะเนเปลี่ยนแปลง และ 10) ปัจจัยอื่น ๆ

ความหมายของอุปทาน

อุปทาน (Supply) คือ จำนวนสินค้าและบริการที่ผู้เสนอขายต้องการขาย ณ ระดับราคา
หนึ่ง ในเวลาหนึ่ง องค์ประกอบของอุปทาน ประกอบด้วย 1) ความต้องการผลิต (Want to produce)
และ 2) ความสามารถในการผลิต (ability to produce)

กฎของอุปทาน (Law of Supply) ปริมาณขายจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับ
ราคา อุปทานส่วนบุคคล (individual supply curve) เป็นเส้นแสดงอุปทานต่อผู้ผลิตรายใดรายหนึ่ง
ถ้านำมารวมกันจะได้เส้นอุปทานต่อตลาด (market demand curve)

ปัจจัยกำหนดอุปทาน ประกอบด้วย 1) ราคาสินค้าชนิดนั้น 2) ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง 3)
เป้าหมายของผู้ผลิต 4) ราคาปัจจัยการผลิต 5) เทคโนโลยี 6) ฤดูกาล 7) การคาดคะเนเกี่ยวกับ
ราคาสินค้า 8) จำนวนผู้ขาย 9) ภาษี และเงินอุดหนุน และ 10) ปัจจัยอื่น ๆ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับ ปริมาณอุปสงค์และปริมาณ อุปทานต่อ
สถานรับเลี้ยงเด็ก โดยปริมาณอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก พิจารณาจาก จำนวนเด็กที่เข้ารับบริการ
โดยรวมและจำแนกปริมาณอุปสงค์ ตามลักษณะการดำเนินกิจการ และลักษณะทางกายภาพ ของ
สถานรับเลี้ยงเด็กที่เข้ารับบริการ ส่วนปริมาณอุปทาน ได้แก่ จำนวนนักเรียนที่สถานรับเลี้ยงเด็กตั้ง
เป้าไว้ในแต่ละปี ที่มีอยู่โดยรวม และจำแนก ตามลักษณะการดำเนินกิจการ และลักษณะทาง
กายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พทธิพย์ ไตรรัตน์ชัชวาล (2539) ได้ศึกษาถึงเรื่องคุณภาพสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน เอกชนในกรุงเทพมหานครกับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ดำเนินกิจการส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี เป็นเพศหญิง จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นเวลา 1 -10 ปี ผู้ดำเนินกิจการเหล่านี้จัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งเบาภาระผู้ปกครองและหวังที่จะเตรียมพัฒนาการ ความพร้อมที่ดีให้แก่เด็กก่อนวัยเรียน สถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่สามารถรับเด็กได้จำนวน 5- 50 คน และส่วนใหญ่มีเด็กมาใช้บริการในจำนวนที่มากกว่า จำนวนที่สถานรับเลี้ยงเด็กตั้งเป้าไว้ บุคลากรที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กมี 4 ประเภทคือ ครู ครูพี่เลี้ยง พี่เลี้ยงเด็ก และผู้ดูแลเด็ก ในสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่จัดให้มีบุคลากรประเภทครูและพี่เลี้ยงเด็กทำงานร่วมกัน ซึ่งจำนวนบุคลากรมักไม่เพียงพอต่อการดูแลเด็ก นอกจากนี้พบว่า บุคลากรเหล่านี้ยังมีความรู้และประสบการณ์ไม่เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบ สถานรับเลี้ยงเด็กมีการแบ่งชั้นเรียนตาม อายุ เน้นการเรียนการสอนเชิงวิชาการมากกว่าพัฒนาการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคมของเด็ก สำหรับอัตราค่าบริการมีความแตกต่างจาก 500-5,000 บาท นอกจากนี้ผู้ดำเนินกิจการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างานสถานรับเลี้ยงเด็กควรมีอยู่ต่อไปในสังคมไทย เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง และลดปัญหาในการขาดพี่เลี้ยงเด็ก เพื่อให้สถานรับเลี้ยงเด็กมีการดำเนินงานที่มีคุณภาพ รัฐควรเข้ามาสนับสนุน อาจด้วยเงินบุคลากร การอบรม ความรู้เพิ่มเติม การลดอัตราภาษี นอกจากนี้รัฐยังควรมีมาตรการดูแลตรวจสอบสถานรับเลี้ยงเด็กให้มีคุณภาพสำหรับการศึกษาวัยควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันที่อยู่ในความดูแลของรัฐบาล รวมทั้งสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันที่อยู่ในภูมิภาคต่างๆ ตลอดจนควรมีการศึกษาเพื่อกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานให้สถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันได้ใช้เป็นแนวทางดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2539) ได้ทำการวิเคราะห์ธุรกิจเนอร์สเซอรี่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจและสภาพสังคมไทยในช่วงที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าการอยู่รวมกันเป็นครอบครัวใหญ่ลดน้อยลงไปทุกขณะ คนหนุ่ม-สาวเริ่มแยกตัวออกไปตั้งเป็นครอบครัวใหม่กันมากขึ้น และจำต้องช่วยกันทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ส่งผลให้เกิดปัญหาในการดูแลลูกในเวลากลางวัน โดยเฉพาะเด็กวัยแรกเกิดจนถึงวัยก่อนเข้าเรียน จึงเป็นช่องทางของธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กหรือที่เรียกกันติดปากว่า เนอร์สเซอรี่ ส่งผลให้ธุรกิจประเภทนี้ได้รับความนิยมแพร่หลายจากพ่อ -แม่ยุคใหม่อย่างรวดเร็ว ยิ่งไปกว่านั้น ธุรกิจโรงพยาบาลเอกชน ซึ่งนอกจากจะให้บริการในการรักษาพยาบาลเป็นหลักแล้ว ยังขยายการให้บริการในรูปของสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นบริการเสริมอีกทางหนึ่งด้วยเป็นการเสริมการบริการของโรงพยาบาลให้มีความครบวงจรมากขึ้น พร้อมทั้งยังเป็นการสร้างจุดขายใหม่ เพื่อนำมาใช้เป็นกลยุทธ์ดึงดูดลูกค้าและขยายฐานการตลาดของผู้ใช้บริการให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วย รวมทั้งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น บ้านจัดสรร และคอนโดมิเนียม ที่มีการตั้ง

เนอร์สเซอรี่ในโครงการเพื่อใช้เป็นจุดขาย เพราะจะทำให้โครงการมีความพร้อมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้วยปัจจัยเหล่านี้จึงส่งผลให้ธุรกิจเนอร์สเซอรี่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนในปัจจุบันมี เนอร์สเซอรี่ที่เปิดให้บริการอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะแต่ในกรุงเทพ ฯเท่านั้นแต่ยังได้ขยายไปใน จังหวัดต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมากเพื่อรองรับความต้องการของคนรุ่นใหม่ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

กมล ลาพูน (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเด็กวัยก่อนอนุบาลเกี่ยวกับการจัดบริการดูแลเด็กวัยก่อนอนุบาลในโรงเรียนสาธิต ของสถาบันราชภัฏ โดยผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่าผู้ปกครองเด็กวัยก่อนอนุบาลมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดบริการดูแลเด็กวัยก่อนอนุบาลอยู่ในระดับมากในด้านจิตสภาพแวดล้อม ด้านการจัดกิจกรรม ด้านโภชนาการ ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัย ด้านครูและพี่เลี้ยงเด็ก และในด้านการส่งเสริมจริยธรรม ซึ่งผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจดีก็ยิ่งให้ความสำคัญกับการจัดบริการดูแลเด็กวัยก่อนอนุบาล

วาสนา สรรมย์ (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ แนวทางในการนำมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการจัดบริการรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) มาเป็นแนวทางในการบริหารงานสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนที่มาขออนุญาตจัดตั้งกับกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคิดเห็นของผู้ดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครที่มาขออนุญาตจัดตั้งกับกรมประชาสงเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการจัดบริการรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการผลักดันให้มีการบังคับใช้มาตรฐานดังกล่าวในสถานรับเลี้ยงเด็กภาคเอกชน ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้ดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการจัดบริการรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) ทั้ง 7 ด้าน คือ การบริหารทั่วไป การจัดการ คุณสมบัติของบุคลากร การจัดกิจกรรมให้บริการแก่เด็ก การประเมินผล การรายงานผล และข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มคุณภาพบริการรับเลี้ยงและพัฒนาเด็ก ผู้บริหารกรมประชาสงเคราะห์และนักวิชาการด้านเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการจัดบริการรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) ทั้ง 7 ด้าน ยกเว้นคุณสมบัติของบุคลากรเรื่องอายุของผู้ดูแลเด็กเห็นสมควรกำหนดอายุเพิ่มขึ้นจากเดิม 15 ปี เป็น 18 ปี และเห็นด้วยกับการที่จะผลักดันให้มีการนำมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการจัดบริการรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) ฉบับนี้ให้เป็นนโยบายหรือแนวทางในการบริหารงานโดยเสนอแนวทางในการผลักดันไว้ 3 แนวทาง คือ การจัดทำเป็นกฎญัตติการแก้ไขกฎกระทรวงหรือการตราเป็น พระราชบัญญัติ ซึ่งแนวทางที่มีความเป็นไปได้ในการผลักดันคือ ขั้นแรกควรเป็นการดำเนินแก้ไขกฎกระทรวง จากนั้นดำเนินการผลักดันให้มีการตราเป็นพระราชบัญญัติการสงเคราะห์และส่งเสริมสวัสดิภาพเด็ก ซึ่งการที่จะทำให้มาตรฐานฉบับนี้ประสบผลสำเร็จในผลักดันให้เป็นนโยบายจำเป็น จำต้องได้รับความร่วมมือจาก

หลายฝ่าย เช่น นักการเมือง ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ผู้บริหารระดับกลาง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ผู้ประกอบกิจการ พ่อแม่ ผู้ปกครองเด็ก หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ชุมชน มวลชน เป็นต้น

ธิติมา ประภากรเกียรติ (2543) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาส่วนประสมทางการตลาดของสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาดของสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อเปรียบเทียบระหว่างการให้บริการของภาครัฐและภาคเอกชน และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า สถานรับเลี้ยงเด็ก รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกบุคลากรโดยเลือกบุคลากรที่ชอบทำงานเกี่ยวกับเด็ก มุ่งภาพ

ลักษณ์โดยคำนึงถึงบริการและคุณภาพสถานที่ตั้ง เดินทางสะดวก และให้บริการความรู้ในเรื่องสุขภาพและการอบรม ส่วนสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน ให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกบุคลากรโดยเลือกบุคลากรที่ชอบทำงานเกี่ยวกับเด็ก มุ่งภาพลักษณ์โดยคำนึงถึงบริการและคุณภาพ สถานที่ตั้งปลอดภัยห่างจากมลภาวะ และให้บริการความรู้ในเรื่องสุขภาพและการอบรม การเปรียบเทียบการใช้ส่วนประสมทางการตลาดระหว่าง สถานรับเลี้ยงเด็กรัฐบาลและเอกชน พบว่า การใช้ส่วนประสมทางการตลาดด้านการบริการได้แก่ การจัดให้มีบัตรแสดงเพื่อมารับเด็ก มีการบริการรถรับ – ส่ง ด้านอัตราค่าบริการ ได้แก่ ก่าไรที่จะได้รับ สถานะ/รายได้ทางการเงินของผู้ใช้บริการ และด้านการส่งเสริมการตลาด ได้แก่ การแข่งขัน ของสถานรับเลี้ยงเด็กรัฐบาล สูงกว่า สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่า ด้านบริการผู้ใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กรัฐบาล มีความพึงพอใจในเรื่องกิจกรรมที่เน้นส่งเสริมด้านพัฒนาการของเด็ก เน้นการเตรียมความพร้อมให้เด็กช่วยเหลือตนเอง ห้องน้ำสะอาดและมีของเล่นวางไว้เป็นระเบียบ มีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ใช้บริการ ส่วนผู้ใช้บริการรับเลี้ยงเด็กเอกชนมีความพึงพอใจในเรื่อง เน้นการเตรียมความพร้อมให้เด็กช่วยเหลือตนเอง มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาในกรณีจำเป็น มีชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดี มีความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ใช้บริการ และมีการประเมินผลการพัฒนาการของเด็ก ด้านอัตราค่าบริการทั้งผู้ใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กรัฐบาลและเอกชน มีความพึงพอใจในทุกรายการเหมือนกัน ด้านทำเลที่ตั้งผู้ใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กรัฐบาลมีความพึงพอใจในเรื่องสถานที่ตั้งอยู่ใกล้เหมาะกับการเดินทางไปมาสะดวก ใกล้ถนนใหญ่ และสถานที่ตั้งปลอดภัยห่างจากมลภาวะ ส่วนผู้ใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนมีความพึงพอใจในเรื่องใกล้ถนนใหญ่เพียงเรื่องเดียว ด้านการส่งเสริมการตลาดผู้ใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็กรัฐบาลมีความพึงพอใจเพียงเรื่องเดียวคือ ข้อเท็จจริงตรงตามโฆษณา ส่วนผู้ใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนมีความพึงพอใจในเรื่อง ข้อความโฆษณาสื่อสารได้ชัดเจนเข้าใจง่าย ข้อเท็จจริงตรงตามโฆษณา มีการประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับลูกค้า มีการจัดกิจกรรมภายในและมีกิจกรรมภายนอกที่แสดงต่อสาธารณะ

มนต์ชิตา บุปผาคำ (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อทราบ 1) ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ถึงการปฏิบัติจริงและที่ควรปฏิบัติเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียน 2) ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ถึงการปฏิบัติจริงและที่ควรปฏิบัติเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียน แตกต่างกันหรือไม่ 3) ความเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ถึงการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียน 4) ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ถึงการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียน แตกต่างกันหรือไม่ และ 5) กลยุทธ์การตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) ความเห็นของผู้บริหารถึงการปฏิบัติจริงและที่ควรปฏิบัติ เกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก 2) ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ถึงการปฏิบัติจริงและที่ควรปฏิบัติเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียน แตกต่างกัน 3) ความเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ถึงการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก 4) ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ถึงการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียน แตกต่างกัน และ 5) กลยุทธ์การตลาดทุกกลยุทธ์ ไม่ว่าจะเป็นกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาและบริการต่างๆ อย่างมีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กและผู้ปกครอง ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถ มีความรักและเอาใจใส่เด็กเป็นอย่างดี สามารถจัดประสบการณ์และกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการครบทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

วิสุทธิ แก้วบุญส่ง (2545) ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนเนอร์สเซอรี่ในโรงพยาบาลสิชล เพื่อรองรับความต้องการของผู้ใช้บริการในอำเภอสิชล ผลการศึกษาพบว่ามีความจำเป็นต้องใช้บริการศูนย์เนอร์สเซอรี่ ร้อยละ 31.94 และคิดว่าคุณภาพการให้บริการมีความสำคัญที่สุดโดยกลุ่มลูกค้าเป้าหมายมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยมีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ย 10,000 บาทต่อเดือน และต้องการนำบุตรมาใช้บริการเมื่อบุตรมีอายุ 2-3 ปี ซึ่งศูนย์เนอร์สเซอรี่ของโรงพยาบาลสิชลสามารถรับลูกค้าได้ 60 ราย โดยประมาณค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรกประมาณ 350,000 บาท จากการกำหนดอัตราค่าบริการ 1,600 บาทต่อเดือนต่อราย ทำให้โครงการได้ผลตอบแทนในปีแรกของโครงการ ประมาณ 270,000 บาท และมีระยะเวลาคืนทุน 1 ปี 3 เดือนโดยมีจุดคุ้มทุนที่ลูกค้า 40 ราย และในด้านการประเมินความเสี่ยงของโครงการสามารถเพิ่มต้นทุนการให้บริการได้ถึงร้อยละ 30 หรือปริมาณลูกค้าลดลงได้ถึงร้อยละ 25 โดยที่ยังคงมีผลตอบแทนจากโครงการ

จากผลงานวิจัยและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสถานรับเลี้ยงเด็ก ในปี พ.ศ. 2539 ถึง พ.ศ. 2548 ผู้วิจัยได้ทราบถึงความสำคัญของสถานรับเลี้ยงเด็ก ว่ามีความสำคัญต่อสังคมไทยในปัจจุบันมากเนื่องจากสังคมที่ต้องมีการแข่งขันสูง บางครัวเรือนมีความพร้อมที่จะดูแลเด็กด้วยตนเองแต่ก็

เลือกใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กเพียงเพื่อต้องการให้เด็กมีความพัฒนา และการเลี้ยงดูที่ ถูกวิธี สำหรับพ่อ แม่ มือใหม่ ที่มั่นใจในบริการของสถานรับเลี้ยงเด็ก นอกจากนี้การที่มีสถานรับเลี้ยงเด็ก ให้บริการในหมู่บ้านจัดสรร หรือ คอนโด ยังสามารถใช้เป็นจุดส่งเสริม การขายของธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ ทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาหา อุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กใน อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ว่าที่ผ่านมาสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความเพียงพอต่อความต้องการของครัวเรือนใน อำเภอคลองหลวง และความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตว่ามีความต้องการ ในด้านลักษณะของ สถานรับเลี้ยงเด็ก ,ด้านรูปแบบการดำเนินงาน และ การให้บริการ ของสถานรับเลี้ยงเด็กในลักษณะใดบ้าง อย่างไร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาอุปสงค์ต่อ สถานรับเลี้ยงเด็ก ในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในช่วงปี 2550- 2552 นั้น เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยใน 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ศึกษาปริมาณอุปสงค์ ปริมาณอุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก และอัตราค่าบริการของสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ศึกษาปริมาณอุปสงค์ และปริมาณอุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษปริมาณอุปสงค์ และปริมาณอุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้ประกอบการที่เปิดสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่ดำเนินการแล้วอย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป ตั้งแต่ปี 2550-2552 ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2552) มีจำนวน 23 แห่ง แบ่งเป็นภาคเอกชน จำนวน 8 แห่ง และภาคเอกรัฐบาล จำนวน 15 แห่ง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในส่วนที่ 1 คือ แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่เปิดสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตพื้นที่ อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 23 แห่ง และใช้การสัมภาษณ์ชนิดแบบมีโครงสร้างน้อย (Less Structured Interviews) เป็นแบบที่ไม่มีการกำหนดคำถาม คำตอบไว้แน่นอนตายตัว เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการตั้งคำถามให้มีความเหมาะสมกับเวลา และตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและครอบคลุมงานวิจัยมากที่สุด ดังนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการและสถานประกอบการ
- 2) ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการดำเนินธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็ก

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. **ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** เป็นข้อมูลที่จัดเก็บ และรวบรวมจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนต่างๆที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถานรับเลี้ยงเด็กทั่วไป ศาลากลางจังหวัดปทุมธานี , สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดปทุมธานี ตลอดจนหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในพื้นที่อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี รวมทั้งเอกสารต่างๆ เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต บทความสัมภาษณ์ เป็นต้น

2. **ศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data sources)** โดยใช้แบบสอบถามผู้ประกอบการในเขตพื้นที่คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ติดต่อนัดหมายผู้ประกอบการล่วงหน้าก่อนสัมภาษณ์ ในวันที่ 18 – 19 ธันวาคม 2552 ในแต่ละตำบล พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์

2. ขั้นตอนออกสนามเพื่อแจกแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ

2.1 แนะนำตัวผู้วิจัยก่อนสัมภาษณ์

2.2 ขอความร่วมมือผู้ประกอบการและชี้แจงให้เห็นความสำคัญของการให้ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลจริงมากที่สุด

3. รวบรวม และตรวจสอบแบบสอบถามการสัมภาษณ์

4. กล่าวขอบคุณผู้ประกอบการที่สละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานที่ศึกษา

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดกระทำข้อมูล

4.1.1 ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4.1.2 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสเพื่อสำหรับการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่แสดงผลเป็นร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายปริมาณอุปสงค์ ปริมาณของ สถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นค่าที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อยละ คำนวณจากสูตร ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541: 38)

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
f แทน ความถี่ที่สำรวจได้
n แทน จำนวนข้อมูล

ส่วนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็กใน อนาคตในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีจำนวน 283,613 คน (ข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี, 2550)

ดังนั้นสามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม และมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่สามารถยอมรับได้ว่ามากเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด โดยใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ . 2544:138; อ้างอิงจาก Taro Yamane.1973. Statistics: An Introductory Analysis. P715) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยกำหนดให้

n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากรทั้งหมด

E = ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ มีค่าเท่ากับ 0.05

แทนค่าในสูตร ดังนั้นจะได้

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,110,729}{1 + 1,110,729 (0.05)^2} \\ &= \frac{1,110,729}{2777.8} \\ &= 399 \text{ หรือประมาณ } 400 \text{ ตัวอย่าง} \end{aligned}$$

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการศึกษาแทนประชากรนั้น นอกจากจะมีขนาดที่เหมาะสมแล้ว ตัวอย่างที่เลือกศึกษานั้นยังต้องสะท้อนถึงลักษณะประชากรทั้งหมดได้ดีอีกด้วย ซึ่งประชากรในครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จากจำนวนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งกำหนดสัดส่วนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad F = \frac{n(N_i)}{N}$$

โดย F = จำนวนตัวอย่างในแต่ละตำบลในอำเภอคลองหลวง

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N_i = จำนวนประชากรในแต่ละตำบล

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ซึ่งสามารถแสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้ตามตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรของจังหวัดปทุมธานี ประจำปี พ .ศ. 2550 และจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามเขตพื้นที่

ลำดับเขต	ชื่อเขต	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนของ กลุ่มตัวอย่าง(คน)
1	คลองหนึ่ง	106,921	151
2	คลองสอง	80,010	113
3	คลองสาม	53,842	76
4	คลองสี่	15,355	22
5	คลองห้า	10,934	15
6	คลองหก	10,037	14
7	คลองเจ็ด	6,514	9
รวม		283,613	400

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี (2550). จำนวนแสดงจำนวนประชากรของ จังหวัดปทุมธานี ประจำปี พ.ศ. 2550 และจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามเขตพื้นที่.(ออนไลน์).

เมื่อได้จำนวนตัวอย่างดังกล่าวแล้ว จะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธี เลือกตัวอย่างตาม สะดวก (Convenience sampling) ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้แบ่งตามตำบล ลที่ได้จากการคำนวณ ไว้ตามตาราง 2

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในส่วนที่ 2 คือ แบบสอบถามชนิดปลายปิดและปลายเปิด โดยที่ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาประยุกต์เป็นลักษณะและข้อคำถามในแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ลักษณะของแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ย ต่อเดือนของครอบครัว (ก่อนหักภาษี) ลักษณะที่อยู่อาศัย โดยเป็นแบบสอบถาม ชนิดปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) และแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open-ended Questionnaire)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็ก ในอนาคต ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็ก ในอนาคตด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็กและความสามารถในการจ่ายในการใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็ก โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Closed-ended Questionnaire)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็ก ในอนาคต มีทั้งหมด 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านทำเลสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็ก ด้านการดูแลเลี้ยงเด็กและด้านการบริการเสริม โดยจะเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นการ เลือกความสำคัญในแต่ละเรื่อง ได้เพียง 5 ข้อ จาก 12 ข้อตัวเลือก

ในการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดประเด็นและข้อสงสัยของคำถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำเสนออาจารย์ ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อขอความเห็นในการพิจารณาด้านความครอบคลุมเนื้อหาและภาษาที่ใช้
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ในสำนักวิชาการเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องของภาษาที่ใช้
6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง ขั้นสุดท้ายจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา
7. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try - out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อต้องการที่จะมั่นใจในแบบสอบถามว่าสามารถสื่อสารกับผู้กรอกแบบสอบถามได้ แล้วทำการจัด พิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Date)

เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยที่ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดกระทำข้อมูล

4.1.1 ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4.1.2 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสเพื่อสำหรับการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่แสดงผลเป็นร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายปริมาณอุปสงค์ ปริมาณ อุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นค่าที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อยละ คำนวณจากสูตร ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541: 38)

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่สำรวจได้
	n	แทน	จำนวนข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปริมาณอุปสงค์ ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก , ปริมาณอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็ก และอัตราค่าบริการของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในปี 2550 - 2552

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ส่วนที่1 ผลการวิเคราะห์ปริมาณอุปสงค์ ปริมาณอุปทานของ สถานรับเลี้ยงเด็ก และอัตราค่าบริการของสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปริมาณอุปสงค์ ปริมาณอุปทานของ สถานรับเลี้ยงเด็ก และอัตราค่าบริการที่เกิดขึ้นจริงในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานีช่วงปี 2550 – 2552 จำแนกตามลักษณะการดำเนินการกิจการของสถานรับเลี้ยงเด็ก และลักษณะทางกายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ตาราง 3 ปริมาณอุปสงค์ ปริมาณอุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก และอัตราค่าบริการของสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่เกิดขึ้นจริงในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานีช่วง ปี 2550 – 2552

สถานรับเลี้ยงใน อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	ปี 2550			ปี 2551			ปี 2552		
ดำเนินการโดยภาคเอกชน	D*	S*	P*	D*	S*	P*	D*	S*	P*
1สถานรับเลี้ยงเด็กไทยธานี	27	35	800	25	35	800	25	35	800
2 สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยนวมคร	70	105	800	85	120	800	92	120	800
3สถานรับเลี้ยงเด็กศูนย์พัฒนาเด็กกระวีวรรณ	52	80	1400	50	80	1400	62	80	1200
4สถาบันพัฒนาเด็กอ่อนอุ้น	35	40	1500	76	60	1500	100	90	1700
5ผลิใบเนอร์สเซอรี่	30	30	4200	40	50	4500	50	60	4500
6ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสหกรณ์เอื้ออาทร	30	30	1700	27	30	1700	30	35	2200
7สถานรับเลี้ยงเด็ก บ้านปฐมวัย	30	40	1200	40	40	1200	40	40	1500
8สถานรับเลี้ยงเด็กแรกเริ่มเนอร์สเซอรี่	42	30	1200	45	30	1200	45	35	1200
รวมการดำเนินการโดยภาคเอกชน	316	390		388	445		444	495	

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานรับเลี้ยงใน อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	ปี 2550			ปี 2551			ปี 2552		
ดำเนินการโดยภาครัฐบาล	D*	S*	P*	D*	S*	P*	D*	S*	P*
1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านไวก้อเฮาส์	120	130	300	125	130	300	130	130	300
2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนแก้วนิมิตร	60	90	300	80	90	300	82	90	300
3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประธานพร	82	70	600	92	70	600	70	70	600
4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองท่าโขลง	62	60	0	65	60	0	53	60	0
5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบึง คลองสาม	129	120	0	119	120	0	121	120	0
6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดตะวันเรือง	38	40	0	40	45	0	45	60	0
7 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเพ็ญทาม	70	76	0	72	80	0	72	80	0
8 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบึงเขาย้อน	40	40	0	45	45	0	38	45	0
9 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศิริจันทาราม	30	30	0	35	30	0	40	30	0
10 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดหัตถสารเกษตร	50	50	0	54	50	0	50	50	0
11 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนคลองห้า	40	40	0	40	40	0	37	40	0
12 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบางซวดอนุสรณ์	46	40	0	46	40	0	46	40	0
13 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดผลหาร	70	80	400	77	80	400	80	80	400
14 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดอุขาวน้ำ	60	60	0	60	60	0	60	60	0
15 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.คลองเจ็ด	30	30	0	30	30	0	30	30	0
รวมการดำเนินการโดยภาครัฐบาล	927	956		980	970		954	985	

D* หมายถึง ปริมาณอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ปี 2550 - 2552

S* หมายถึง ปริมาณอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ปี 2550 – 2552

P* หมายถึง อัตราค่าบริการที่สถานรับเลี้ยงเด็กของแต่ละแห่งที่ตั้งไว้ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ปี 2550 – 2552

จากการพิจารณาตาราง 3 พบว่า จำนวนเด็กที่เข้ามาใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในแต่ละปี ในภาคเอกชนนั้นส่วนใหญ่มีปริมาณอุปสงค์ที่เกิดขึ้นจริงนั้นน้อยกว่าปริมาณอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งไว้ มีเพียงบางแห่งเท่านั้นที่มีปริมาณเด็กที่เข้ามาใช้บริการจริงมากกว่าปริมาณที่ตั้งไว้ในแต่ละปี เช่น สถานรับเลี้ยงเด็กแรกเริ่มเนอร์สเซอรี่ ในปี 2550 ได้มีเด็กเข้ามาใช้บริการจริง จำนวน 42 คน แต่ได้ตั้งเป้าไว้ว่าสามารถรับเลี้ยงเด็กได้ในปีนั้นเพียง 30 คน, ปี 2551 มีเด็กเข้ามาใช้บริการจริง จำนวน 45 คน ปริมาณที่สถานรับเลี้ยงเด็กมีความสามารถในการรับเด็กอยู่ตั้งไว้ที่ 30 คน และในปี 2552 จำนวนที่รับเด็กที่เข้ามาใช้บริการจริงจำนวน 45 คน ตั้งเป้าไว้ว่าจะรับเด็กได้จำนวน 35 คน จะเห็นได้ว่าปริมาณอุปสงค์ที่เกิดขึ้นจริงมากกว่าปริมาณอุปทานที่สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งเป้าไว้ในแต่ละปี เป็นต้น ส่วนด้านอัตราค่าบริการจะถูกตั้งตามนโยบายและความเหมาะสมของแต่ละแห่ง จากตารางจะเห็นได้ว่า ในแต่ละปีสถานรับ

เลี้ยงเด็กจะมีการปรับอัตราค่าบริการ โดย บางแห่งใช้นโยบายปรับอัตราค่าบริการขึ้น ในแต่ละปี บางแห่งมีการปรับลดอัตราค่าบริการลงในปีต่อมา และบางแห่งใช้อัตราค่าบริการราคาเดิมตลอด 3 ปี จะเห็นได้ตามตารางข้างต้น

ในส่วนของสถานรับเลี้ยงเด็กในภาครัฐบาลนั้น มีปริมาณอุปสงค์ที่เกิดขึ้นจริงนั้น น้อยกว่าปริมาณอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งไว้ มีเพียงบางแห่งเท่านั้นที่มีปริมาณเด็กที่เข้ามาใช้บริการจริงมากกว่าปริมาณที่ตั้งไว้ในแต่ละปี เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจักษ์พร ในปี 2550 มีจำนวนเด็กเข้ามาใช้บริการจริงจำนวน 82 คน แต่ได้ตั้งเป้าไว้ว่าสามารถรับเลี้ยงเด็กได้ในปีนั้นเพียง 70 คน, ปี 2551 มีเด็กเข้ามาใช้บริการจริง จำนวน 92 คน สถานรับเลี้ยงเด็กมีความสามารถในการรับเด็กอยู่ตั้งไว้ที่ 70 คน และในปี 2552 จำนวนที่รับเด็กที่เข้ามาใช้บริการจริงจำนวน 70 คน ตั้งเป้าไว้ว่าจะรับเด็กได้จำนวน 70 คน จะเห็นได้ว่าปริมาณอุปสงค์ที่เกิดขึ้นจริงมากกว่าปริมาณอุปทานที่สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งเป้าไว้ในแต่ละปี เป็นต้น ส่วนด้านอัตราค่าบริการ ของสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาครัฐบาล จะมีการนำงบประมาณในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาจัดสรรให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นสวัสดิการให้ ผู้เด็กที่เกิดและ อาศัยในท้องถิ่นนั้นๆ ส่วนใหญ่จะไม่มี การเก็บค่า ให้บริการรับเลี้ยงเด็ก แต่บางแห่งมีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะเก็บเพียง คนละ 300 – 600 บาทต่อเดือนเท่านั้น

จากการพิจารณาตาราง 3 พบว่าตลาดของธุรกิจ สถานรับเลี้ยงเด็กภาคเอกชนในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี บางแห่งไม่เป็นไปตามกฎของอุปทาน ที่ว่าปริมาณขายจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับราคา เช่น สถานรับเลี้ยงเด็กศูนย์พัฒนาเด็กกระวีวรรณ มีการตั้งเป้าปริมาณการรับเด็กอยู่เท่าเดิมทุกปี คือ 80 คน และในปี 2550 และปี 2551 ตั้งค่าใช้บริการอยู่ที่ 1400 บาทต่อเดือนต่อเด็กหนึ่งคน แต่มาลดอัตราค่าบริการลงในปี 2552 เหลือ 1200 บาทต่อเดือนต่อคน แต่ที่สถานรับเลี้ยงเด็ก บ้านปทุมวัย มีการตั้งปริมาณการรับเด็กไว้ 40 คนเหมือนกันทุกปี และเก็บค่าบริการเหมือนเดิมในปี 2550 – 2552 ราคา 1200 บาทต่อเดือนต่อคน และมาเก็บค่าบริการเพิ่มในปี 2552 เป็น 1500 บาทต่อเดือนต่อคน ในขณะที่ตั้งปริมาณการขายเท่าเดิม เป็นต้น ทั้งนี้การที่ตลาดของสถานรับเลี้ยงเด็กภาคเอกชนบางแห่งไม่เป็นไปตามกฎของอุปทานก็อาจจะเนื่องมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ภายในหลาย ๆ ด้าน ในการแข่งขันที่สูงในปัจจุบันทำให้เจ้าของธุรกิจของสถานรับเลี้ยงเด็ก ต้องใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการบริหารจัดการและอาจจะไม่เป็นไปตามทฤษฎีที่กำหนดไว้ก็เป็นได้.

ตาราง 4 แสดงลักษณะทางกายภาพของและปริมาณอุปสงค์ อุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอ
คลองหลวง จังหวัดปทุมธานีที่เกิดขึ้นในปี 2550 - 2552

สถานรับเลี้ยงใน อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	ลักษณะทาง กายภาพ	ปริมาณอุปสงค์ จำนวนเด็กที่ เข้ารับบริการ (คน)			ปริมาณอุปทาน จำนวนเด็กที่สถานะได้ ตั้งเป้าหมาย (คน)				
		มีลาน กลางแจ้ง	ในตัว อาคาร	2550	2551	2552	2550	2551	2552
ดำเนินการโดยภาคเอกชน									
1 สถานรับเลี้ยงเด็กไทยธานี		X		27	25	25	35	35	35
2 สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยนวนคร			X	70	85	92	105	120	120
3 สถานรับเลี้ยงเด็กศูนย์พัฒนาเด็กระวีวรรณ	X			52	50	62	80	80	80
4 สถาบันพัฒนาเด็กอ้อมอุ้น			X	35	76	100	40	60	90
5 ผลิใบเนอร์สเซอร์รี่	X			30	40	50	30	50	60
6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสหกรณ์เอื้ออาทร คลอง 3	X			30	27	30	30	30	35
7 สถานรับเลี้ยงเด็ก บ้านปฐมวัย			X	30	40	40	40	40	40
8 สถานรับเลี้ยงเด็ก แรกเริ่มเนอร์สเซอร์รี่	X			42	45	45	30	30	35
รวมการดำเนินการโดยภาคเอกชน	4	4		316	388	444	390	445	495
ดำเนินการโดยภาครัฐบาล									
1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านไวก์เฮาส์		X		120	125	130	130	130	130
2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนแก้วนิมิตร		X		60	80	82	90	90	90
3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประธานพร		X		82	92	70	70	70	70
4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองท่าโขลง	X			62	65	53	60	60	60
5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบึง คลองสาม	X			129	119	121	120	120	120
6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดตะวันเรือง	X			38	40	45	40	45	60
7 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเพ็ญทาม	X			70	72	72	76	80	80
8 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบึงเขาย้อน	X			40	45	38	40	45	45
9 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศิริจันทาราม	X			30	35	40	30	30	30
10 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดหัตถสารเกษตร	X			50	54	50	50	50	50
11 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนคลองห้า	X			40	40	37	40	40	40
12ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบางขวดอนุสรณ์		X		46	46	46	40	40	40
13 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดผลหาร		X		70	77	80	80	80	80
14 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดอู่ข้าวน้ำ	X			60	60	60	60	60	60
15 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.คลองเจ็ด	X			30	30	30	30	30	30
รวมการดำเนินการโดยภาครัฐ	10	5		927	980	954	956	970	985
รวมภาคเอกชนและภาครัฐ	14	9		1,243	1,368	1,398	1,346	1,415	1,480

จากการพิจารณาตาราง 4 พบว่า จำนวนเด็กที่เข้ามารับบริการสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานีในปี 2552 มีจำนวนมากที่สุด คือ 1,398 คน รองลงมาคือ ปี 2551 เท่ากับ 1,368 คน และจำนวนเด็กที่เข้ามารับบริการสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีในปี 2550 น้อยที่สุด เท่ากับ 1,243 คน ตามลำดับ ในขณะที่ ปี 2552 สถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตั้งเป้าหมายของจำนวนเด็กที่สามารถให้บริการได้ มากที่สุด คือ 1,480 คน รองลงมาปี 2551 จำนวนเท่ากับ 1,415 คน และปี 2550 สถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตั้งเป้าหมายของจำนวนเด็กที่สามารถให้บริการ น้อยที่สุด จำนวน 1,346 คน ตามลำดับ ซึ่งพิจารณาเห็นได้ว่าจำนวนเด็กที่เข้ารับบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับจำนวนเด็กที่สถานรับเลี้ยงเด็กได้ตั้งไว้นั่นเอง

จากตาราง 4 พบว่าปริมาณอุปสงค์และปริมาณอุปทานที่แบ่งตามลักษณะการดำเนินการของภาครัฐมีจำนวนสูงกว่าภาคเอกชน โดยภาครัฐมีจำนวนเท่ากับ 15 แห่ง และภาคเอกชนมีจำนวนเท่ากับ 8 แห่ง และพิจารณาตามลักษณะทางกายภาพ พบว่า สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลานกลางแจ้งมีจำนวนการให้บริการในช่วงปี 2550 – 2552 ในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี นั้นมากกว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ภายในตัวอาคารพาณิชย์แบบไม่มีลานกลางแจ้ง โดยเป็นสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลานกลางแจ้ง จำนวน 14 แห่ง และสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ภายในตัวอาคารพาณิชย์แบบไม่มีลานกลางแจ้ง มีจำนวนเท่ากับ 9 แห่ง

จากตาราง 4 จะเห็นว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีในปี 2550 – 2552 ส่วนใหญ่จะเป็นสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาครัฐ อาจจะเพราะมีการกระจายอำนาจการปกครองมายังส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ทางองค์กรปกครองท้องถิ่น จึงสามารถทราบถึงปัญหาในท้องถิ่นตนเองมากกว่า จึงมีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในแต่ละท้องถิ่นมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก็มีข้อจำกัดคือจะรับเฉพาะเด็กที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ในเขตพื้นที่เท่านั้น ดังนั้น สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของเด็กที่ไม่มีชื่อในเขตพื้นที่ดังกล่าว.

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้ สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้ สถานรับเลี้ยง เด็กในอนาคต ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แบ่งผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.1 การแจกแจงความถี่ของลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะเศรษฐกิจและสังคม ของกลุ่มตัวอย่าง 400 ชุด

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต

2.2.1 ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก

2.2.2 ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ

2.1 การแจกแจงความถี่ของลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะเศรษฐกิจและสังคม ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์การแจกแจงความถี่ของลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง 400 ชุด

	ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (400 คน)	ร้อยละ (100)
เพศ	ชาย	201	50.2
	หญิง	199	49.8
สถานภาพ	โสด	170	42.5
	สมรส	230	57.5
อาชีพ	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	117	29.2
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	132	33.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	พนักงานบริษัท	151	37.8
	ต่ำกว่า 10,001 บาท	80	20.0
	10,001 - 20,000 บาท	158	39.5
	20,001 - 30,000 บาท	73	18.2
	30,001 - 40,000 บาท	40	10.0
	40,001 - 50,000 บาท	27	6.8
	สูงกว่า 50,000 บาท	22	5.5
	บ้านพักพนักงาน	92	23.0
	บ้านของตัวเอง	92	23.0
	บ้านเช่า	116	29.0
ลักษณะที่อยู่อาศัย	บ้านบิฑามารดาหรือญาติ	100	25.0

จากการพิจารณาดังกล่าว พบว่า จำนวนเพศชายของกลุ่มตัวอย่าง สูงกว่าเพศหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 201 คน เท่ากับร้อยละ 50.2 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวน 199 คน เท่ากับร้อยละ 49.8

- กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพ โสด โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมีจำนวน 230 คน เท่ากับร้อยละ 57.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพ โสดมีจำนวน 170 คน เท่ากับร้อยละ 42.5

- กลุ่มตัวอย่างที่มี อาชีพเป็นพนักงานบริษัทมีจำนวนมากที่สุด โดย กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทมีจำนวน 151 คน เท่ากับร้อยละ 37.8 ลำดับต่อมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 132 คน เท่ากับร้อยละ 33 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 117 คน เท่ากับร้อยละ 29.2 ตามลำดับ

- ตามตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 158 คน เท่ากับ ร้อยละ 39.5 ลำดับต่อมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท จำนวน 80 คน เท่ากับร้อยละ 20 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 73 คน เท่ากับร้อยละ 18.2, กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 40 คน เท่ากับร้อยละ 10, กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 - 50,000 บาท จำนวน 27 คน เท่ากับร้อยละ 6.8 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 50,000 บาท จำนวน 22 คน เท่ากับร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

- กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยแบบ บ้านเช่ามีจำนวนมากที่สุด 116 คน เท่ากับร้อยละ 29 ลำดับต่อมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มี ลักษณะที่อยู่อาศัยแบบ บ้านบิดามารดาหรือญาติมีจำนวน 100 คน เท่ากับร้อยละ 25, กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยแบบบ้านพักพนักงานและกลุ่มตัวอย่างที่มีบ้านของตัวเอง มีจำนวน 92 คน เท่ากับร้อยละ 23 ตามลำดับ

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต

2.2.1 ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก ได้แบ่งตาม ลักษณะการดำเนินการกิจการของสถานรับเลี้ยงเด็ก, ลักษณะทางกายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็กและอัตราค่าบริการที่กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการจ่ายต่อเดือนจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะเศรษฐกิจและสังคมได้ดังนี้

ตาราง 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็กจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะเศรษฐกิจและสังคม

หน่วย: คน (ร้อยละ)								
ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะเศรษฐกิจ และสังคม	ลักษณะการ ดำเนินการกิจการฯ		ลักษณะทาง กายภาพฯ		อัตราค่าบริการที่มีความสามารถ จ่ายได้ต่อเดือน			
	ภาค รัฐ	ภาค เอกชน	อาคาร และสนาม กลางแจ้ง	อยู่ในตัว อาคาร พาณิชย์	ต่ำกว่า 1,001 บาท	1,001-	2,001-	3,000
						2,000	3,000	บาท
						บาท	บาท	ขึ้นไป
เพศ								
ชาย	48	153	72	129	124	51	26	0
	(23.9)	(76.1)	(35.8)	(64.2)	(61.7)	(25.4)	(12.9)	(0)
หญิง	76	123	175	24	74	89	36	0
	(38.2)	(61.8)	(87.9)	(12.1)	(37.2)	(44.7)	(18.1)	(0)
รวม	124	276	247	153	198	140	62	0
	(31.0)	(69.0)	(61.8)	(38.2)	(49.5)	(35.0)	(15.5)	(0)
สถานภาพ								
โสด	66	104	97	73	94	50	26	0
	(38.8)	(61.2)	(57.1)	(42.9)	(55.3)	(29.4)	(15.3)	(0)
สมรส	58	172	150	80	104	90	36	0
	(25.2)	(74.8)	(65.2)	(34.8)	(45.2)	(39.1)	(15.7)	(0)
รวม	124	276	247	153	198	140	62	0
	(31.0)	(69.0)	(61.8)	(38.2)	(49.5)	(35.0)	(15.5)	(0)
อาชีพ								
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	11	106	57	60	93	24	0	0
	(9.4)	(90.6)	(48.7)	(51.3)	(79.5)	(20.5)	(0)	(0)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	67	65	78	54	31	39	62	0
	(50.8)	(49.2)	(59.1)	(40.9)	(23.5)	(29.5)	(47.0)	(0)
พนักงานบริษัท	46	105	112	39	74	77	0	0
	(30.5)	(69.5)	(74.2)	(25.8)	(49.0)	(51.0)	(0)	(0)
รวม	124	276	247	153	198	140	62	0
	(31.0)	(69.0)	(61.8)	(38.2)	(49.5)	(35.0)	(15.5)	(0)

ตาราง 6 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะเศรษฐกิจ และสังคม	ลักษณะการ ดำเนินกิจการฯ		ลักษณะทาง กายภาพฯ		อัตราค่าบริการที่มีความสามารถ จ่ายได้ต่อเดือน			
	ภาค รัฐ	ภาค เอกชน	อาคาร และสนาม กลางแจ้ง	อยู่ในตัว อาคาร พาณิชย์	ต่ำกว่า 1,001 บาท	1,001- 2,000 บาท	2,001- 3,000 บาท	3,000 บาท ขึ้นไป
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน								
ต่ำกว่า 10,001 บาท	11 (13.8)	69 (86.2)	46 (57.5)	34 (42.5)	80 (100)	0 (0)	0 (0)	0 (0)
10,001 - 20,000 บาท	65 (41.1)	93 (58.9)	79 (50.0)	79 (50.0)	71 (44.9)	87 (55.1)	0 (0)	0 (0)
20,001 - 30,000 บาท	10 (13.7)	63 (86.3)	73 (100.)	0 (0)	32 (43.8)	41 (56.2)	0 (0)	0 (0)
30,001 - 40,000 บาท	25 (62.5)	15 (37.5)	13 (32.5)	27 (67.5)	15 (37.5)	12 (30)	13 (32.5)	0 (0)
40,001 - 50,000 บาท	0 (0)	27 (100)	14 (51.9)	13 (48.1)	0 (0)	0 (0)	27 (100)	0 (0)
สูงกว่า 50,000 บาท	13 (59.1)	9 (40.9)	22 (100)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	22 (100)	0 (0)
รวม	124 (31.0)	276 (69.0)	247 (61.8)	153 (38.2)	198 (49.5)	140 (35.0)	62 (15.5)	0 (0)
ลักษณะที่อยู่อาศัยใน ปัจจุบัน								
บ้านพักพนักงาน	10 (10.9)	82 (89.1)	56 (60.9)	36 (39.1)	69 (75.0)	23 (25.0)	0 (0)	0 (0)
บ้านของตัวเอง	41 (44.6)	51 (55.4)	52 (56.5)	40 (43.5)	31 (33.7)	12 (13.0)	49 (53.3)	0 (0)
บ้านเช่า	24 (20.7)	92 (79.3)	91 (78.4)	25 (21.6)	58 (50.0)	58 (50.0)	0 (0)	0 (0)
บ้านบิดามารดาหรือญาติ	49 (49.0)	51 (51.0)	48 (48.0)	52 (52.0)	40 (40.0)	47 (47.0)	13 (13.0)	0 (0)
รวม	124 (31.0)	276 (69.0)	247 (61.8)	153 (38.2)	198 (49.5)	140 (35.0)	62 (15.5)	0 (0)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในขนาด ด้าน
 ลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีพบว่า

- จำนวนเพศชายและเพศหญิงของกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะเลือก สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน มากกว่าที่เลือกใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาครัฐบาล ซึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้ สถานรับเลี้ยงเด็ก ภาคเอกชนจำนวน 276 คน เท่ากับร้อยละ 69 ซึ่งเป็นเพศชาย 153 คน เท่ากับร้อยละ 76.1 และเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยง เด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการภาคเอกชนจำนวน 123 คน เท่ากับร้อยละ 61.8
- จำนวนเพศชายและเพศหญิง ของกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่มีลักษณะทางกายภาพโดย ส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยง เด็กที่อยู่ภายในตัวอาคารจำนวน 129 คน เท่ากับร้อยละ 64.2 และกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยง เด็กที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 175 คน เท่ากับร้อยละ 87.9
- กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 198 คน เท่ากับร้อยละ 49.5 แบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศชาย 124 คน เท่ากับร้อยละ 61.7 และกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศหญิง 74 คน เท่ากับร้อยละ 37.2
- กลุ่มตัวอย่างที่มี สถานภาพโสดและ สถานภาพ สมรสส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่ดำเนิน กิจการ โดยภาคเอกชนมากกว่า มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็ กที่ดำเนินกิจการโดยภาครัฐบาล ซึ่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้ภาคเอกชนจำนวน 276 คน เท่ากับร้อยละ 69 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานโสดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่จะใช้ภาคเอกชนจำนวน 104 คน เท่ากับร้อยละ 61.2 และกลุ่มตัวอย่างที่มี สถานะสมรสมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่จะใช้ภาคเอกชนจำนวน 172 คน เท่ากับร้อยละ 74.8
- กลุ่มตัวอย่างที่มี สถานภาพโสดและ สถานภาพ สมรสส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่มีลักษณะทางกายภาพที่มี ตัวอาคารและสนามกลางแจ้งมาก เป็นจำนวน 247 คน เท่ากับ ร้อยละ 61.8 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มี สถานภาพโสด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มี ลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 97 คน เท่ากับร้อยละ 57.1

และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 150 คน เท่ากับร้อยละ 65.2

- กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดและสถานภาพสมรสส่วนใหญ่ ที่มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 198 คน เท่ากับร้อยละ 49.5 แบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดที่มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 94 คน เท่ากับร้อยละ 55.3 และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสที่มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 104 คน เท่ากับร้อยละ 45.2

- กลุ่มตัวอย่างที่แยกตาม อาชีพส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนมากกว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็ก ที่ดำเนินการโดยภาครัฐบาล ซึ่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้ภาคเอกชน จำนวน 276 คน เท่ากับร้อยละ 69 ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่จะใช้ภาคเอกชน จำนวน 106 คน เท่ากับร้อยละ 90.6 ,ประกอบอาชีพส่วนตัว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่จะใช้ภาคเอกชน จำนวน 65 คน เท่ากับร้อยละ 49.2 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่จะใช้ภาคเอกชนจำนวนอีก 105 คน เท่ากับร้อยละ 69.5

- กลุ่มตัวอย่างที่แยกตาม อาชีพส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้งมากกว่า ซึ่ง แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มี อาชีพเป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้งจำนวน 57 คน เท่ากับร้อยละ 48.7, กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพส่วนตัว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 78 คน เท่ากับร้อยละ 59.1 และกลุ่มตัวอย่างที่มี อาชีพเป็นพนักงานบริษัทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้งอีก 112 คน เท่ากับร้อยละ 74.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนใหญ่มิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง 247 คน เท่ากับร้อยละ 61.8

- กลุ่มตัวอย่างที่แยกตาม อาชีพส่วนใหญ่ เลือกรับมีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 198 คน เท่ากับร้อยละ 49.5 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจจำนวน 93 คน เท่ากับร้อยละ 79.5 กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพส่วนตัวจำนวน 31 คน เท่ากับร้อยละ 23.5 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทอีก 74 คน เท่ากับร้อยละ 49.0
- กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตกว่า ดำเนินการโดยภาคเอกชนมากกว่า ดำเนินการโดยภาครัฐ จำนวน 276 คน เท่ากับร้อยละ 69.0 โดยแบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท มีความคิดเห็นจำนวน 69 คน เท่ากับร้อยละ 86.2 , กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท มีความคิดเห็นจำนวน 93 คน เท่ากับร้อยละ 58.9 , กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นจำนวน 63 คน เท่ากับร้อยละ 86.3 , กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท มีความคิดเห็นจำนวน 15 คน เท่ากับ ร้อยละ 37.5 , กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 - 50,000 บาท มีความคิดเห็นจำนวน 27 คน เท่ากับร้อยละ 100 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 50,000 บาท มีความคิดเห็นจำนวน 9 คน เท่ากับร้อยละ 40.9
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ ของกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตกว่า มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้งมากกว่าเป็นจำนวน 247 คน เท่ากับร้อยละ 61.8 โดยแบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตกว่า มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 46 คน เท่ากับร้อยละ 57.5, กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตกว่า มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 79 คน เท่ากับร้อยละ 50.0 , กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตกว่า มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 73 คน เท่ากับร้อยละ 100, กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตกว่า มี ลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง มีจำนวน 13 คน เท่ากับร้อยละ 32.5 , กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อ

เดือน 40,001 - 50,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง มีจำนวน 14 คน เท่ากับร้อยละ 51.9 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 50,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง มีจำนวน 22 คน เท่ากับร้อยละ 100

- กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 198 คน เท่ากับร้อยละ 49.5 แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 80 คน เท่ากับ ร้อยละ 100 ,กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 71 คน เท่ากับร้อยละ 44.9, กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 32 คน เท่ากับร้อยละ 43.8 , กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท มีจำนวน 15 คน เท่ากับร้อยละ 37.5

- กลุ่มตัวอย่างที่แยกตาม ลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบันส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่ ดำเนินการโดยภาคเอกชนมากกว่า ภาครัฐจำนวน 276 คน เท่ากับ ร้อยละ 69 โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่ ดำเนินการโดยภาคเอกชน แบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่อาศัย ในปัจจุบันแบบบ้านพักพนักงานจำนวน 82 คน เท่ากับ ร้อยละ 89.1, กลุ่มตัวอย่างที่มี ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแบบบ้านของตนเอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน จำนวน 51 คน เท่ากับร้อยละ 55.4, กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่ออาศัยในปัจจุบันแบบบ้านเช่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน จำนวน 92 คน เท่ากับ ร้อยละ 79.3 ,กลุ่มตัวอย่างที่มี ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแบบบ้านบิดามารดาหรือญาติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนจำนวน 51 คน เท่ากับร้อยละ 51.0

- กลุ่มตัวอย่างที่แยกตาม ลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบันส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้งมากกว่า เป็นจำนวน 247 คน เท่ากับร้อยละ 61.8 โดยแบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มี ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแบบบ้านพักพนักงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง มีจำนวน 56 คน เท่ากับร้อยละ 60.9, กลุ่มตัวอย่างที่มี ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแบบบ้านของตัวเอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 52 คน เท่ากับ ร้อยละ 56.5, กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่ออาศัยในปัจจุบันแบบบ้านเช่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถาน รับเลี้ยงเด็ก ที่มีลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง จำนวน 91 คน เท่ากับร้อยละ 78.4, กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่ออาศัยในปัจจุบันแบบบ้านบิดามารดาหรือญาติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่มี ลักษณะทางกายภาพที่มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้งจำนวน 48 คน เท่ากับร้อยละ 48
- กลุ่มตัวอย่างที่แยกตาม ลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบันส่วนใหญ่ มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 198 คน เท่ากับ ร้อยละ 49.5 แบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่ออาศัยในปัจจุบันแบบบ้านพักพนักงาน มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 69 คน เท่ากับ ร้อยละ 75.0, กลุ่มตัวอย่างที่มี ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแบบบ้านของตัวเองมีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 31 คน เท่ากับ ร้อยละ 33.7, กลุ่มตัวอย่างที่มี ที่อยู่อาศัย ในปัจจุบันแบบบ้านเช่า มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 58 คน เท่ากับร้อยละ 50.0, กลุ่มตัวอย่างที่มี ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแบบบ้านบิดามารดาหรือญาติ มีความสามารถในการจ่ายค่าบริการต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 40 คน เท่ากับร้อยละ 40

2.2.2 ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการมี 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร, ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง, ด้านการดูแลเลี้ยงดู และด้านการบริการเสริม จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยแต่ละคนสามารถเลือกได้เพียง 5 ข้อ จาก 12 ข้อตัวเลือก ได้จำนวนความคิดเห็นในแต่ละด้านดังนี้

ตาราง 7 แสดงจำนวน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ

รูปแบบการดำเนินงาน และการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กฯ ในแต่ละด้าน	จำนวนความคิดเห็น (คน)
1.ด้านบุคลากร	
ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณวุฒิ จบมาด้านปฐมวัย (C1)	152
ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง (C2)	190
อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก (C3)	253
2.ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง	
เดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน (P1)	163
สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน (P2)	143
สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก (P3)	0
3.ด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก	
มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ (B1)	297
มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2)	154
มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำอยู่เสมอแยกห้องน้ำหญิง-ชาย (B3)	150
4.ด้านการบริการเสริม	
มีบริการรถรับ-ส่ง (S1)	241
มีบริการตรวจสุขภาพประจำปี (S2)	49
มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแลก่อน และหลังเวลาทำการ (S3)	208
รวม	2000

จากการพิจารณาตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในขนาด โดยให้ความสำคัญต่อสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีการมีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ (B1)เป็นอันดับแรก มีกลุ่ม

ตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 297 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านบุคลากรเรื่อง อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก ของสถานรับเลี้ยงเด็ก (C3) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 253 คน, กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านการบริการเสริมในเรื่องการให้บริการรับ-ส่งของสถานรับเลี้ยงเด็ก (S1) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 253 คน, กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านการบริการเสริมในเรื่องการมีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแล ก่อน และหลัง เวลาทำการ ของสถานรับเลี้ยงเด็ก (S3) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 208 คน, กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านบุคลากรเรื่อง ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยงของสถานรับเลี้ยงเด็ก (C2) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 190 คน, กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในเรื่องการเดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชนของสถานรับเลี้ยงเด็ก (P1) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 163 คน, กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านการดูแลเลี้ยงดูเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในเรื่อง การจัดให้มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 154 คน, กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านบุคลากรเรื่องครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณวุฒิ จบมาด้านปฐมวัย (C1) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 152 คน, กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านการดูแลเลี้ยงดูเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในเรื่อง มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องนํ้าอยู่เสมอ ห้องนํ้าสะอาดแยกห้องนํ้าหญิง- ชาย (B3) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 150 คน, กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในเรื่อง สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน (P2) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 143 คน, กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านการบริการเสริม ในเรื่อง มีบริการตรวจสุขภาพประจำปีของเด็กที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็ก (S2) มีกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญจำนวน 49 คน และไม่มีกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านทำเลและสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก(P3)

ตาราง 8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาค ตของกลุ่มตัวอย่าง ใน ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ

ลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญต่อรูปแบบการดำเนินงาน และการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กฯ ในแต่ละด้าน	ลักษณะส่วนบุคคล ด้าน เพศ	
	ชาย	หญิง
1.ด้านบุคลากร		
ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณสมบัติ จบมาด้านปฐมวัย (C1)	53	99
ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง (C2)	122	68
อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก (C3)	120	133
รวม (ความคิดเห็น)	295	300
2.ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง		
เดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน (P1)	89	74
สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน (P2)	85	58
สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก (P3)	0	0
รวม (ความคิดเห็น)	174	132
3. ด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก		
มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ (B1)	154	143
มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2)	90	64
มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องนํ้าอยู่เสมอแยกห้องนํ้าหญิง-ชาย (B3)	80	70
รวม (ความคิดเห็น)	324	277
4. ด้านการบริการเสริม		
มีบริการรถรับ-ส่ง S1)	86	155
มีบริการตรวจสุขภาพประจำปี (S2)	27	22
มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการ เช่น ดูแลก่อน และหลังเวลาทำการ (S3)	99	109
รวม (ความคิดเห็น)	212	286

จากการพิจารณาตาราง 8 ลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกใช้บริการในอนาคตด้านบุคลากรของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่าเพศหญิง ให้ความสำคัญในด้านบุคลากรมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงให้ความสำคัญในด้านบุคลากร ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 300 ความคิดเห็น เพศชายให้ความสำคัญในด้านบุคลากร ของสถานรับเลี้ยง

เด็ก มีจำนวน 295 ความคิดเห็น และ เพศหญิงเลือกอัตราส่วนของพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุดจำนวน 133 ความคิดเห็น ส่วนเพศชายเลือกใช้ความเป็นกันเองของครูพี่เลี้ยง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด จำนวน 122 ความคิดเห็น

ด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่า เพศชายให้ความสำคัญต่อ ด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากกว่าเพศหญิง โดยเพศชาย ให้ความสำคัญต่อด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 174 ความคิดเห็น เพศหญิงให้ความสำคัญต่อด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 132 ความคิดเห็น และทั้งเพศชายและหญิง ให้ความสำคัญต่อ สถานบริการที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก สูงสุด โดยเพศชายที่ให้ความสำคัญต่อสถานบริการที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 89 ความคิดเห็น และเพศหญิงที่ให้ความสำคัญต่อสถานบริการที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 74 ความคิดเห็น

ด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่า เพศชายให้ความสำคัญต่อด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายให้ความสำคัญต่อด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 324 ความคิดเห็น เพศหญิงให้ความสำคัญต่อด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 277 ความคิดเห็น และทั้งเพศชายและหญิงให้ความสำคัญต่อกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดง ให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด

ด้านการ บริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่าเพศหญิงให้ความสำคัญต่อด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากกว่า เพศชาย โดยเพศหญิงให้ความสำคัญต่อด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 286 ความคิดเห็น เพศชายให้ความสำคัญต่อด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 212 ความคิดเห็น และเพศหญิงเลือกใช้บริการมีรถรับ -ส่งของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุดจำนวน 99 ความคิดเห็น เพศชายให้ความสำคัญต่อ บริการเสริมดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแล ก่อน และหลัง เวลาทำการของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุดจำนวน 99 ความคิดเห็น

ตาราง 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพ

ลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญต่อรูปแบบการดำเนินงาน และการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กฯ ในแต่ละด้าน	ลักษณะส่วนบุคคลด้าน สถานภาพ	
	โสด	สมรส
1.ด้านบุคลากร		
ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณวุฒิ จบมาด้านปฐมวัย (C1)	52	100
ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง (C2)	60	130
อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก (C3)	73	180
รวม (ความคิดเห็น)	185	410
2.ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง		
เดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน (P1)	71	92
สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน (P2)	105	38
สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก (P3)	0	0
รวม (ความคิดเห็น)	176	130
3. ด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก		
มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น		
รายการอาหาร การสอน สันทนาการ (B1)	159	138
มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2)	39	115
การทำความสะอาดห้องเรียน ห้องนํ้าอยู่เสมอฯ (B3)	63	87
รวม (ความคิดเห็น)	261	340
4. ด้านการบริการเสริม		
มีบริการรถรับ-ส่ง (S1)	82	159
มีบริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี (S2)	26	23
มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแล ก่อน และหลัง เวลาทำการ (S3)	120	88
รวม (ความคิดเห็น)	228	270

จากการพิจารณาตาราง 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ ของสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพด้านบุคลากรของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่าสถานภาพ สมรสให้ความสำคัญด้านบุคลากรของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากกว่าโสด โดยสถานภาพสมรสให้ความสำคัญ

ด้านบุคลากรของสถานรับเลี้ยงเด็ก จำนวน 410 ความคิดเห็น และสถานภาพโสดให้ความสำคัญด้านบุคลากร ของสถานรับเลี้ยงเด็ก จำนวน 185 ความคิดเห็น และทั้งหมดให้ความสำคัญต่ออัตราส่วนของพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความต้องการสูงสุด

ส่วนด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่าสถานภาพโสดให้ความสำคัญด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากกว่าสถานภาพสมรส โดยสถานภาพโสด ให้ความสำคัญด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 176 ความคิดเห็น และสถานภาพโสดให้ความสำคัญด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 130 ความคิดเห็น โดยสถานภาพโสดให้ความสำคัญในเรื่องสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงานของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุดจำนวน 105 ความคิดเห็น แต่ด้านสถานภาพสมรสให้ความสำคัญเรื่องเดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุดมีจำนวน 92 ความคิดเห็น

ส่วนด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่าสถานภาพสมรสให้ความสำคัญด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของ สถานรับเลี้ยงเด็กมากกว่า สถานภาพ โสด โดยสถานภาพสมรส ให้ความสำคัญด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 340 ความคิดเห็น และสถานภาพโสดให้ความสำคัญด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 261 ความคิดเห็น โดยสถานภาพโสดและ สถานภาพสมรส ให้ความสำคัญเรื่องมีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการของสถานรับเลี้ยงเด็ก สูงที่สุด

ส่วนด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่าสถานภาพสมรสให้ความสำคัญด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก มาก กว่าสถานภาพโสด โดยสถานภาพสมรสให้ความสำคัญด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก มี จำนวน 270 ความคิดเห็น และสถานภาพโสดให้ความสำคัญด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก มี จำนวน 228 ความคิดเห็น โดยสถานภาพสมรสให้ความสำคัญ ในเรื่องบริการรถรับ- ส่งของสถานรับเลี้ยงเด็กมากที่สุดจำนวน 159 ความคิดเห็น แต่ด้านสถานภาพโสดให้ความสำคัญเรื่องมีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแล ก่อน และหลังเวลาทำการของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุดมีจำนวน 120 ความคิดเห็น

ตาราง 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ

ลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญต่อรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการของ สถานรับเลี้ยงเด็ก ในแต่ละด้าน	ลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน งาน บริษัท
1.ด้านบุคลากร			
ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณสมบัติ จบมาด้านปฐมวัย (C1)	0	101	51
ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง (C2)	102	15	73
อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก (C3)	89	52	112
รวม (ความคิดเห็น)	191	168	236
2.ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง			
เดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน (P1)	58	31	74
สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน (P2)	74	16	53
สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก (P3)	0	0	0
รวม (ความคิดเห็น)	132	47	127
3. ด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก			
มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ (B1)	60	132	105
มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2)	43	64	47
มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำอยู่เสมอ, ห้องน้ำสะอาดแยกห้องน้ำหญิง-ชาย (B3)	40	64	46
รวม (ความคิดเห็น)	143	260	198
4. ด้านการบริการเสริม			
มีบริการรถรับ-ส่ง (S1)	72	68	101
มีบริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี (S2)	0	49	0
มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการ เช่น ดูแลก่อน และหลังเวลาทำการ (S3)	47	68	93
รวม (ความคิดเห็น)	119	185	194

จากการพิจารณาตาราง 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ในด้าน รูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ด้านอาชีพ พบว่าลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญด้านบุคลากร ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด มีจำนวน 236 ความคิดเห็น และให้ความสำคัญกับอัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก ของสถานรับเลี้ยงเด็ก สูงสุดจำนวน 112 ความคิดเห็น ในขณะที่ผู้ประกอบการมีส่วนตัวให้ความสำคัญด้านครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณวุฒิ จบมาด้านปฐมวัย ของสถานรับเลี้ยงเด็ก สูงสุดจำนวน 101 ความคิดเห็น และอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจให้ความสำคัญความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยงของสถานรับเลี้ยงเด็กสูงสุด มีจำนวน 102 ความคิดเห็น

ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่า อาชีพ ข้าราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจให้ความสำคัญด้านทำเลและสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด จำนวน 132 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญเรื่องสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน มากที่สุดจำนวน 74 ความคิดเห็น แต่ส่วนผู้ประกอบการส่วนตัวและพนักงานบริษัทให้ความสำคัญการเดินทางสะดวกและใกล้แหล่งชุมชน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด คือ ผู้ประกอบการส่วนตัว ให้ความสำคัญการเดินทางสะดวกและใกล้แหล่งชุมชน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 31 ความคิดเห็น และอาชีพพนักงานบริษัทให้ความสำคัญการเดินทางสะดวกและใกล้แหล่งชุมชน ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 74 ความคิดเห็น ตามลำดับ

ด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่า ผู้ประกอบการส่วนตัวให้ความสำคัญด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด จำนวน 260 ความคิดเห็น โดยทั้งสามอาชีพให้ความสำคัญกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด คือ อาชีพข้าราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 60 ความคิดเห็น , ผู้ประกอบการส่วนตัว มีจำนวน 132 ความคิดเห็น และอาชีพพนักงานบริษัท มีจำนวน 105 ความคิดเห็นตามลำดับ

ด้านการบริการเสริม ของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่า พนักงานบริษัท ให้ความสำคัญด้านบุคลากรของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด จำนวน 194 ความคิดเห็น โดยทั้งสามอาชีพให้ความสำคัญการบริการรับส่งมากที่สุด คือ อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 72 ความคิดเห็น, ผู้ประกอบการส่วนตัว มีจำนวน 168 ความคิดเห็น และอาชีพพนักงานบริษัท มีจำนวน 101 ความคิดเห็นตามลำดับ

ตาราง 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่างให้มีความสำคัญต่อรูปแบบการ ดำเนินงานและการให้บริการของสถานรับเลี้ยง เด็กฯ ในแต่ละด้าน	ลักษณะส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)					
	ต่ำกว่า 10,001	10,001 — 20,000	20,001 - 30,000	30,001 - 40,000	40,001 - 50,000	สูงกว่า 50,000
1.ด้านบุคลากร						
ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณวุฒิ จบมาด้านปฐมวัย (C1)	0	40	38	25	27	22
ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง (C2)	65	91	19	15	0	0
อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก (C3)	65	79	57	25	14	13
รวม (ความคิดเห็น)	130	210	114	65	41	35
2.ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง						
เดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน (P1)	34	79	35	15	0	0
สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน (P2)	61	66	16	0	0	0
สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก (P3)	0	0	0	0	0	0
รวม (ความคิดเห็น)	95	145	51	15	0	0
3. ด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก						
มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่าง ชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ (B1)	34	120	54	40	27	22
มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2)	19	79	19	15	13	9
มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำอยู่เสมอ, ห้องน้ำสะอาดแยกห้องน้ำหญิง-ชาย (B3)	27	76	10	15	13	9
รวม (ความคิดเห็น)	80	275	83	70	53	40
4. ด้านการบริการเสริม						
มีบริการรถรับ-ส่ง (S1)	61	65	63	25	14	13
มีบริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี (S2)	0	27	0	0	13	9
มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแล ก่อน และ หลังเวลาทำการ (S3)	34	68	54	25	14	13
รวม (ความคิดเห็น)	95	160	117	50	41	35

จากการพิจารณาตาราง 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,001-20,000 บาทต่อเดือน ให้ความสำคัญด้านบุคคลมากที่สุด 210 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญในเรื่องความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง จำนวน 91 ความคิดเห็น

ส่วนด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,001-20,000 บาทต่อเดือน ให้ความสำคัญด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด 145 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญในเรื่องการเดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชนของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 79 ความคิดเห็น

ส่วนด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,001-20,000 บาทต่อเดือน ให้ความสำคัญด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กมากที่สุด 275 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญในเรื่องการมีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 120 ความคิดเห็น

ส่วนด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,001-20,000 บาทต่อเดือน ให้ความสำคัญด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็กมากที่สุด 160 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญในเรื่องมีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแล ก่อน และหลังเวลาทำการของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 68 ความคิดเห็น

ตาราง 12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ใน ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลด้านลักษณะที่อยู่อาศัย

ลักษณะส่วนบุคคลด้านลักษณะที่อยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญต่อรูปแบบการดำเนินงานและ การให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กฯ ในแต่ละด้าน	ลักษณะส่วนบุคคล ด้านลักษณะที่อยู่อาศัย			
	บ้านพักพนักงาน	บ้านของตัวเอง	บ้านเช่า	บ้านบิดามารดาหรือญาติ
1.ด้านบุคลากร				
ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณวุฒิ จบมาด้านปฐมวัย (C1)	10	61	55	26
ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง (C2)	67	15	45	63
อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก (C3)	77	39	73	64
รวม (ความคิดเห็น)	154	115	173	153
2.ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง				
เดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน (P1)	34	31	35	63
สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน (P2)	63	16	42	22
สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก (P3)	0	0	0	0
รวม (ความคิดเห็น)	97	47	77	85
3. ด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก				
มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ (B1)	46	92	97	62
มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2)	19	37	46	52
มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำอยู่เสมอ, ห้องน้ำสะอาดแยกห้องน้ำหญิง-ชาย (B3)	37	37	27	49
รวม (ความคิดเห็น)	102	166	170	163
4. ด้านการบริการเสริม				
มีบริการรถรับ-ส่ง (S1)	61	55	63	62
มีบริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี (S2)	0	22	27	0
มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการ เช่น ดูแลก่อน และหลังเวลาทำการ (S3)	46	55	70	37
รวม (ความคิดเห็น)	107	132	160	99

จากการพิจารณาตาราง 12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลด้านลักษณะที่อยู่อาศัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ ที่อยู่อาศัยแบบบ้านเช่าให้ความสำคัญด้านบุคคลของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุดจำนวน 173 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญในเรื่องอัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 73 ความคิดเห็น

ส่วนด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้งของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ ที่อยู่อาศัยแบบบ้านพักพนักงาน ให้ความสำคัญด้านทำเลที่ตั้งและสถานที่ตั้ง ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวนมากที่สุด 97 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญในเรื่องสถานที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน มีจำนวน 63 ความคิดเห็น

ส่วนด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ ที่อยู่อาศัยแบบบ้านเช่าให้ความสำคัญด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด มีจำนวน 170 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญในเรื่องการมีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 97 ความคิดเห็น

ส่วนด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ ที่อยู่อาศัยแบบบ้านเช่าให้ความสำคัญด้านการบริการเสริมของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากที่สุด จำนวน 160 ความคิดเห็น โดยให้ความสำคัญในเรื่องมีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแลก่อน และหลัง เวลาทำการ ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีจำนวน 70 ความคิดเห็น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาอุปสงค์ ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปผล
อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. สังเกตความมุ่งหมาย ความสำคัญและขอบเขตในการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

1. สังเกตความมุ่งหมาย ความสำคัญและขอบเขตในการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปริมาณอุปสงค์ และปริมาณอุปทานต่อ สถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ในอำเภอลอง
หลวง จังหวัดปทุมธานี

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ทำให้ทราบปริมาณ
อุปสงค์ อุปทานและความต้องการในอนาคตของครัวเรือนต่อการใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งเป็น
ข้อมูลที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ในการไป ส่งเสริม สนับสนุน และแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการ
ประกอบกิจการสถานรับเลี้ยงเด็ก เป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับสถาบันการเงิน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง
ภาครัฐ และเอกชนในการกำหนดวงเงินสินเชื่อของธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กของเอกชน อีกทั้งเป็น
ประโยชน์ ผู้สนใจนำบุตรหลานของตนมาฝากเลี้ยงกับสถานรับเลี้ยงเด็กอีกด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาโดย ทำการศึกษาเฉพาะ สถานรับ
เลี้ยงเด็กที่เปิดบริการสำหรับเด็กวัย 6 เดือน – 4 ปี ในเขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่ ปี
2550 จนถึงปัจจุบัน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดปทุมธานี ณ ปี 2550-2552 และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)
จากแบบสอบถามและการสำรวจพื้นที่ โดยการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาจากกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม คือ
ผู้ประกอบการที่เปิดสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และประชากรครัวเรือน
ในเขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

2. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาอุปสงค์ ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปผลการศึกษาเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

2.1 การศึกษาปริมาณอุปสงค์และปริมาณอุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก สามารถสรุป ผลได้ดังนี้

ตาราง 13 แสดงปริมาณอุปสงค์และปริมาณอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็กที่เกิดขึ้นจริง ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีช่วงปี 2550 – 2552

หน่วย : คน

ปี	ปริมาณอุปสงค์		ปริมาณอุปทาน		S > D
	จำนวนเด็กที่		จำนวนเด็กที่		จำนวนเด็ก
	เข้ารับบริการ	ร้อยละ	ตั้งเป้าหมาย	ร้อยละ	
	(คน)		(คน)		(คน)
2550	1,243	31.01	1,346	31.74	103
2551	1,368	34.12	1,415	33.36	47
2552	1,398	34.87	1,480	34.90	82
รวม	4,009	100	4,241	100	232

จากการพิจารณาตาราง 13 พบว่า ปริมาณอุปสงค์หรือจำนวนเด็กที่เข้ามาใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีในปี 2552 มีจำนวนมากที่สุด คือ 1,398 คน คิดเป็นร้อยละ 34.87 รองลงมาคือ ปี 2551 เท่ากับ 1,368 คน คิดเป็นร้อยละ 34.12 และปี 2550 น้อยที่สุด เท่ากับ 1,243 คน คิดเป็นร้อยละ 31.01 ตามลำดับ ในขณะที่ปริมาณอุปทานหรือจำนวนเด็กที่เป้าหมายไว้ ปี 2552 สถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มากที่สุด คือ 1,480 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาปี 2551 จำนวนเท่ากับ 1,415 คน คิดเป็นร้อยละ 33.36 และปี 2550 น้อยที่สุด คือ 1,346 คน คิดเป็นร้อยละ 31.74 ตามลำดับ โดยมีปริมาณอุปทานมากกว่าอุปสงค์ ซึ่งในปี 2550 มีจำนวน 103 คน ปี 2551 มีจำนวน 47 ปี 2552 มีจำนวน 82 คน ตามลำดับ และพิจารณาเห็นได้ว่าปริมาณอุปสงค์หรือจำนวนเด็กที่เข้ารับบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับปริมาณหรือตั้งเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้นั่นเอง

ตาราง 14 เปรียบเทียบปริมาณอุปสงค์และอุปทานของสถานรับเลี้ยงเด็ก จังหวัดปทุมธานี

หน่วย : คน

ลักษณะการจำแนก		ปริมาณอุปสงค์		ปริมาณอุปทาน		S > D
		จำนวนเด็ก ที่เข้ารับ บริการ	ร้อยละ	จำนวนเด็กที่ ตั้งเป้าหมาย	ร้อยละ	จำนวนเด็ก
ลักษณะ การดำเนิน กิจการ	ภาครัฐ (15 แห่ง)	2,861	71.36	2,911	68.64	50
	ภาคเอกชน (8 แห่ง)	1,148	28.64	1,330	31.36	182
ลักษณะ ทาง กายภาพ	มีลานกลางแจ้ง (14 แห่ง)	2,158	48.95	2,251	51.05	93
	ภายในตัว อาคาร	1,851	48.20	1,990	51.81	139
	(9 แห่ง)					

จากการพิจารณาตาราง 14 พบว่า ปริมาณอุปสงค์ที่แบ่งลักษณะการดำเนินการของภาครัฐ มีจำนวนเด็กที่เข้ารับบริการสูงกว่า สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดย ภาคเอกชน โดย สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาครัฐมีจำนวนเท่ากับ 2,861 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 71.36 และสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนมีจำนวนเท่ากับ 1,148 คน คิดเป็นร้อยละ 28.64 และปริมาณอุปทานต่อลักษณะดำเนินการ สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดย ภาครัฐตั้งเป้าหมายไว้สูงกว่า สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดย ภาคเอกชน โดย สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดย ภาครัฐตั้งเป้าหมายเท่ากับ 2,911 คน คิดเป็นร้อยละ 68.64 และสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดย ภาคเอกชนเท่ากับ 1,330 คน คิดเป็นร้อยละ 31.36 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าปริมาณอุปทานมากกว่าอุปสงค์ โดยสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาครัฐมากกว่า 50 คน สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการ โดยภาคเอกชนมากกว่า 182 คน เท่ากับร้อยละ 15.85

และพิจารณาตามลักษณะทางกายภาพ พบว่า สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพแบบ มีลานกลางแจ้งมีปริมาณอุปสงค์สูงกว่า สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพแบบ ภายในตัวอาคารแบบไม่มีลานกลางแจ้ง สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพ แบบมีลานกลางแจ้ง มีจำนวนเท่ากับ 2,158 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 48.95 และสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพ แบบภายในตัวอาคารแบบไม่มีลานกลางแจ้ง มี 1,851 คน คิดเป็นร้อยละ 48.19 ตามลำดับ และปริมาณอุปทานสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทาง กายภาพแบบมีลานกลางแจ้ง ตั้งเป้าหมายไว้สูงกว่า สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทาง กายภาพแบบภายในตัวอาคารแบบไม่มีลานกลางแจ้ง โดยสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทาง

กายภาพแบบภายในตัวอาคารแบบไม่มีลานแจ้ง เท่ากับ 1,990 คน คิดเป็นร้อยละ 51.81 และสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพ แบบ มีลานกลางแจ้งเท่ากับ 2,251 คน คิดเป็นร้อยละ 51.08 ตามลำดับ และพบว่าลักษณะทางกายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพแบบ ภายในตัวอาคาร ปริมาณอุปทานมากกว่าอุปสงค์ 139 คน ส่วนลักษณะทางการกายภาพ ของสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีลักษณะทางกายภาพแบบ มีลานกลางแจ้ง ปริมาณอุปสงค์มากกว่าอุปทาน 93 คน

2.2 การศึกษาความต้องการในอนาคตของครัวเรือนต่อการใช้บริการ สถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปได้ดังนี้

2.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็กจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ตาราง 15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอนาคต ด้านลักษณะ ของสถานรับเลี้ยงเด็กจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

หน่วย : คน

ลักษณะส่วนบุคคล เพศ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ย		ลักษณะที่อยู่อาศัย	
ลักษณะการดำเนินงาน	ลักษณะทางกายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก	อัตราค่าบริการที่มีความสามารถจ่ายได้ต่อเดือน	
ภาครัฐ	124	อาคารและสนามกลางแจ้ง	247
		ต่ำกว่า 1,001 บาท	198
ภาคเอกชน	276	อยู่ในตัวอาคารพาณิชย์	153
		1,001-2,000 บาท	140
		2,001-3,000 บาท	62
		3,000 บาทขึ้นไป	0
	400	400	400

จากการพิจารณาตาราง 15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอนาคต ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็กจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกลักษณะการดำเนินงานแบบภาคเอกชนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ภาครัฐ ส่วนลักษณะทางกายภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบมีอาคารและสนามกลางแจ้ง เป็นอันดับแรก รองลงมาคือแบบอยู่ในตัวอาคารพาณิชย์ ส่วนอัตราค่าบริการที่มีความสามารถจ่ายได้ต่อเดือนพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการจ่ายต่ำกว่า 1,001 บาท ต่อเดือนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อัตราค่าบริการต่อเดือนเท่ากับ 1,001 – 2,000 บาท และ 2,001-3,000 บาทตามลำดับ

2.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ตาราง 16 แสดงจำนวนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็กแยกตามลักษณะส่วนบุคคล

หน่วย : ครั้ง

ลักษณะส่วนบุคคล เพศ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ย ลักษณะที่อยู่อาศัย							
ด้านบุคลากร		ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง		ด้านการดูแลเลี้ยงเด็ก		ด้านการบริการเสริม	
C1	152	P1	163	B1	297	S1	241
C2	190	P2	143	B2	154	S2	49
C3	253	P3	0	B3	150	S3	208
595		306		601		498	

จากการพิจารณาตาราง 16 สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญด้านการดูแลเลี้ยงเด็กมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านการบริการเสริม ด้านทำเลและสถานที่ตั้ง ตามลำดับ ส่วนสถานภาพการสมรส โดยด้านบุคลากรกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก(C3) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง (C2) ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณวุฒิ จบมาด้านปฐมวัย (C1) ตามลำดับ ส่วนด้านทำเลและสถานที่ตั้ง กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญการเดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน(P1)เป็นอันดับแรก รองลงมาคือสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน(P2)ส่วนด้านการดูแลเด็กกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อการมีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวัน แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ (B1)เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2) มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำอยู่เสมอ ห้องน้ำสะอาดแยกห้องน้ำหญิง-ชาย (B3) ตามลำดับ ส่วนด้านการบริการเสริม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญ มีบริการรถรับ-ส่ง (S1) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือมีบริการดูแลเด็กนอก เวลาทำการเช่น ดูแล ก่อน และหลัง เวลาทำการ (S3)และมีบริการตรวจสุขภาพประจำปี (S2) ตามลำดับ

3.อภิปรายผล

จากการศึกษาอุปสงค์ ต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยทำการศึกษาเฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็กที่เปิดบริการสำหรับเด็กวัย 6 เดือน – 4 ปี ในเขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่ ปี 2550-2553 พบว่าสถิติการใช้สถานรับเลี้ยงเด็ก นั้นการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กของภาครัฐมากกว่าภาคเอกชน แต่จากการแจกสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ที่จะฝากลูกหลานกับ สถานรับเลี้ยงเด็กที่เป็นเอกชนมากกว่ารัฐบาลและ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตด้านการดูแลเลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก มากกว่าด้านอื่นๆ ทั้งนี้ต้องจัดให้มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน สันทนาการ เพราะผู้ปกครองต้องการทราบว่าทางสถานรับเลี้ยงเด็กจะมีกิจกรรมใดบ้าง ให้เด็กทำระหว่างวันอย่างชัดเจน ต้องการให้ลูกหลานมีการพัฒนาในหลายด้านๆ และอัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก การเดินทางสะดวกอยู่ใกล้แหล่งชุมชน และมีบริการรับส่งเด็ก มีอาคารและสนามกลางแจ้ง อัตราค่าบริการที่สามารถจ่ายได้คือ ต่ำกว่า 1,000 บาท เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างต้องการอีกด้วยเช่นกัน ในขณะที่อาชีพของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท รายได้อยู่ที่ 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน ที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเช่า ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการการบริการที่ดีจากสถานรับเลี้ยงเด็กในขณะที่ผู้ต้องการฝากลูกหลานก็มีจำกัดด้านรายได้ ที่อยู่อาศัย อาชีพเป็นสำคัญนั่นเอง แต่จากการเก็บรวบรวมสถิติปริมาณอุปสงค์ และปริมาณอุปทาน ตั้งแต่ปี 2550 -2553 ปรากฏว่า มีการฝากลูกหลานไว้กับสถานบริการภาครัฐมากกว่าภาคเอกชน ทั้งนี้เนื่องจากภาครัฐไม่ได้มีการเก็บค่าบริการกับผู้ที่น่าลูกหลานไปฝาก และผู้นำฝากต้องเป็นบุคคลภายในพื้นที่อำเภอลองหลวง แต่ภาครัฐ ยังไม่มีการรับฝากเลี้ยงนอกเวลาทำการในขณะที่ภาคเอกชนมีการบริการ โดยต้องจ่ายค่าบริการเพิ่มต่างหาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิสุทธิ แก้วบุญส่งซึ่งพบว่าการให้บริการเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของ สถานรับเลี้ยงเด็ก และรายได้เฉลี่ยของผู้ฝากลูกหลานไว้กับ สถานรับเลี้ยงเด็ก อยู่ที่ 10,000 บาทต่อเดือนเช่นกัน

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานีในช่วงปี 2550-2553 จากสถิติพบว่าปริมาณอุปทานมากกว่าอุปสงค์และการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กภาครัฐมีมากกว่าเอกชนทั้งนี้เนื่องจากค่าบริการของภาครัฐน้อยกว่าภาคเอกชน และสถานรับเลี้ยงเด็กของภาครัฐบางแห่งก็ไม่คิดค่าบริการ การเพิ่มขึ้นของการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในอำเภอลองหลวงของหน่วยงานภาครัฐมีมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรในพื้นที่ และยังพัฒนาระบบการเลี้ยงดูเด็กให้มีระเบียบขึ้นและบางแห่งจะ มากกว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน จึงทำให้ปริมาณอุปสงค์ที่ขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นในส่วนของภาครัฐแม้จะมีข้อจำกัดที่ว่าเด็กที่จะเข้ารับบริการได้นั้นต้องมีชื่อแสดงอยู่ในเขตพื้นที่ ตามที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนั้นๆกำหนดไว้ ด้านสถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนบางแห่งยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้อาทิ การบริการ อาคารสถานที่มีสภาพ

ที่เก่า และไม่ได้มีการขยายเพิ่มเติมเพื่อรองรับจำนวนเด็กที่ประชาชนต้องการมาฝากเพิ่มขึ้น ทำให้เด็กอยู่กันแบบแออัด ประกอบกับสภาพการแข่งขันมีมากขึ้นการขยายการบริการที่เพิ่มขึ้นแต่ค่าบริการไม่สามารถเพิ่มได้ทำให้การขยายอาคารสถานที่ไม่คุ้มค่า จากผลการวิจัย อุปสงค์และอุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สถานรับเลี้ยงเด็กที่เปิดดำเนินการแล้วควรปรับปรุงการให้บริการเสริม ด้านการบริการรับเลี้ยงเด็กควรมีการให้บริการรับฝากนอกเวลาทำการด้วย เนื่องจากจากสอบถามพบว่าประชาชนต้องการฝากลูกหลานในเวลานอกเวลาทำการด้วย อาจมีบริการดูแลทั้งวันทั้งคืน เช่น ในช่วงที่ผู้ปกครองเด็กต้องไปทำธุระต่าง จังหวัดหรือมีงานกลางคืน เป็นต้น ควรมีการเพิ่มบริการด้านต่างๆให้มากขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีความสนใจที่ฝากเด็กกับสถานรับเลี้ยงเด็กเพิ่มขึ้นโดยควรเพิ่มหลักสูตรด้านการพัฒนาสมอง การเรียนรู้ สุขภาพอาหารเสริม ให้กับเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาเด็กด้านดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญในการเจริญเติบโตของเด็กในอนาคต

2. ด้านผู้สนใจลงทุนใน ธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จากการวิจัยพบว่าในปัจจุบันมีปริมาณอุปทานต่อสถานรับเลี้ยงเด็กมากกว่าอุปสงค์ และส่วนใหญ่จะเป็นการใช้บริการในภาครัฐมากกว่า จากผลที่สำรวจ ไม่น่าที่จะลงทุนในธุรกิจ ในช่วงนี้ แต่จากการเก็บตัวอย่างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของสถานรับเลี้ยงเด็กปรากฏว่า กลุ่ม มตัวอย่างมีความต้องการใช้บริการภาคเอกชนมากกว่าภาครัฐ และ ในปัจจุบันยังมีสถานรับเลี้ยงเด็ก ในภาคเอกชนหรือรัฐบาล ที่มีรูปแบบการดำเนินการและการให้บริการที่ ตรงกับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างมากนัก อาจจะเป็นทางเลือกหนึ่งที่ ผู้สนใจลงทุนในธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอคลองหลวง อาจจะต้องสร้างความแตกต่าง ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการที่เหนือกว่าเดิม แต่ ควรศึกษาเรื่องความสามารถในการจ่ายของกลุ่มประชากรในพื้นที่นั้นด้วย

3. ด้านสถาบันการเงิน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนในการกำหนดวงเงินสินเชื่อของธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กของเอกชน อาจจะต้องพิจารณาในหลายๆด้านก่อนจะอนุมัติวงเงินสินเชื่อให้แก่ผู้ลงทุนสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพราะจากการวิจัยปริมาณอุปทานยังคงสามารถรองรับความต้องการของอุปสงค์ และจากการพัฒนารูปแบบการดำเนินกิจการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ดำเนินการโดยรัฐบาล ที่มีระบบ การเลี้ยงดูเด็กที่ มีระเบียบ มากขึ้น ประกอบด้วย อัตราค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงนัก และในบางแห่งไม่เก็บค่าบริการ เป็นอีกทางเลือกของผู้ใช้บริการที่มีรายได้ที่จำกัด ที่จะเลือกใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีอัตราค่าบริการเหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าอาคารและห้องที่ใช้ในการดูแลเลี้ยงเด็ก ยังไม่ได้มีการปรับปรุงทั้งนี้เนื่องจากไม่มีงบประมาณไม่เพียงพอ ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาด้านทุนการดำเนินงานด้านต่างๆ ด้วยทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนการ

ดำเนินงานของ สถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนในอนาคตว่าควรปรับปรุง วางแผน พัฒนา ด้านใดบ้างเพื่อให้การดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2. ในการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะ ในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาพื้นที่ใกล้เคียงหรือเขตอำเภออื่นๆด้วยโดยทำการเปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสียของสถานบริการแต่ละแห่งซึ่งจะประโยชน์ต่อการพัฒนา สถานรับเลี้ยงเด็ก ให้มีการพัฒนาในหลายด้านเพิ่มขึ้น

3. ควรมีการวิจัยสภาพปัญหาของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อนำผลการศึกษามาหาแนวทางปรับปรุงการจัดการสถานรับเลี้ยงเด็กให้มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ปกครองของผู้ใช้บริการมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ลาพูน.(2542). การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเด็กวัยก่อนอนุบาลเกี่ยวกับการจัดการบริการดูแลเด็กวัยก่อนอนุบาลในโรงเรียนสาธิตของสถาบันราชภัฏ .ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- กุศล สุนทรธาดา; และจิตตินันท์ เตชะคุปต์. (2544).รูปแบบและระบบการจัดการบริการสถานรับเลี้ยงดูเด็กที่มีคุณภาพในประเทศไทย : กรณีพินิจศึกษา . นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กัลยา วาณิชยปัญญา.(2542).การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ.พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.(2552)พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ .ศ. 2546. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2552, จาก <http://movie.culture.go.th>
- ทศพร ศิริสัมพันธ์.(2552).การบริหารเชิงยุทธศาสตร์กับการพัฒนาระบบราชการไทย. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2552, จาก <http://www.opdc.go.th>
- ธิดิมา ประภากรเกียรติ.(2543). การศึกษาส่วนประสมทางการตลาดของสถานรับเลี้ยงเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(วิทยาการจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร
- ปฐมภรณ์ บุษปธำรง.(2552). สถานรับเลี้ยงเด็ก. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2552, จาก <http://www.royin.go.th>
- นิพนธ์ เพิ่มพูนบุญ. (2552). โครงการ 100 โรงเรียนอนุบาล. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2552, จาก <http://www.tataya.com>
- บุญชม ศรีสะอาด.(2535). การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์.(2540). คู่มือการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows.กรุงเทพฯ: เจริญดีการพิมพ์.
- บุญธรรม พิกุลศรี.(2552).อนาคตครอบครัวไทย พลัที่ยิ่งใหญ่ของสังคม. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2552, จาก <http://www.m-society.go.th>
- ปณรต มาลากุล ณ อยุธยา.(2552). การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอก. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2552, จาก <http://www.mmpm4u.com/index.html>
- พิมพ์เดือน จาตุรงกุล; และคณะ. (2546.) การตลาดบริการ. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- พรทิพย์ ไตรรัตน์ชัชวาล.(2539). คุณภาพสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันเอกชนในกรุงเทพมหานคร

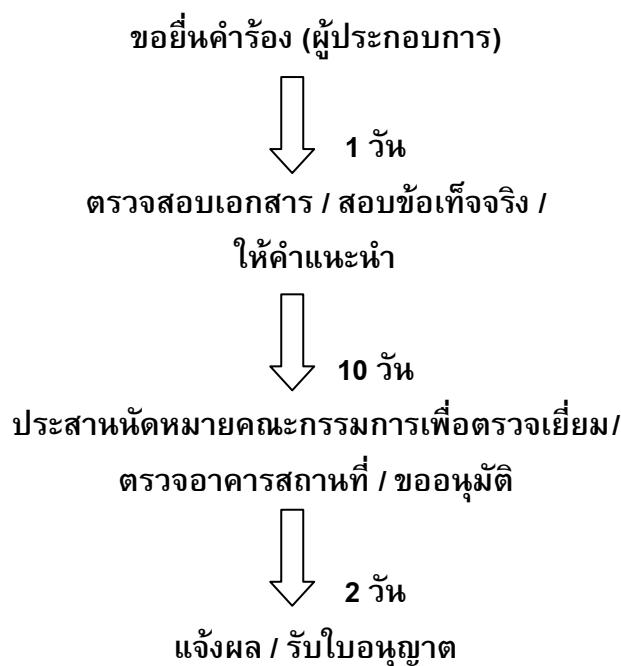
- กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ . วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนธรรมศึกษา). นครปฐม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2536). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ.
- ชัยสมพล ชาวประเสริฐ.(2546). *การตลาดบริการ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- มนต์ชิตา บุปผาคำ. (2544). *กลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร*.
กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ยุพาวรรณ วรรณวานิชย์.(2548). *การตลาดบริการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วาสนา สรารัมย์. (2541). *แนวทางในการนำมาตราฐานขั้นพื้นฐานในการจัดบริการรับเลี้ยง และ
พัฒนาเด็กปฐมวัย (0-6ปี) มาเป็นแนวทางในการบริหารงานสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนที่มา
ขออนุญาตจัดตั้งกับกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม .
วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม) . ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร*
- วิสุทธิ แก้วบุญส่ง.(2545). *ความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนเนอร์เซอรี่ในโรงพยาบาลสิชล
จังหวัดนครศรีธรรมราช . วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(การวิเคราะห์และการสร้างตัวแบบธุรกิจ)*.
นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร
- สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน.(2552). *ค่าเฉลี่ยไอคิวเด็กไทย สะท้อนค่าเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเรื่องสมองลูก
ของพ่อแม่*. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2552, จาก <http://www.manager.co.th>
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2544). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์เลี้ยงช้าง.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ . (2552). *ประชากรและสังคม*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2552, จาก
<http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/population.html>
- สายสุรี จุติกุล.(2551, ตุลาคม) *สะท้อนความคิด “การศึกษาตลอดชีวิต”*. สื่อพลัง. ปีที่ 11(3)
- สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.(2552). *ประชากรจังหวัดปทุมธานี*.
สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2552, จาก http://www.dopa.go.th/stat/y_stat51.html
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.(2552) *ประชากรในประเทศไทย*.สืบค้นเมื่อ
25 สิงหาคม 2552, จาก http://www.ipsr.mahidol.ac.th/ipsr/Default_Th.aspx
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย.(2552). *สถานรับเลี้ยงเด็ก: คุณภาพและบริการ...จุดสร้างความไว้วางใจ*. สืบค้น
เมื่อ 25 มกราคม 2552, จาก <http://www.tfrc.co.th>
- อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์.(2552). *คู่มือเลี้ยงลูก*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2552, จาก
<http://www.clinicrak.com>
- Bruno, Fromk J.(1980). *Behavior and Life*. Toronto : John Wiley and Sons.
- Cohen, L.;& Manion,L.(1989). *Research Method in Education*.3rd ed. London:Routledg
- Piaget, Jean. (1960). *The Moral Judgement of child*. Illinois's : The Free Press

Raymond, Roger Danly.(1983,February).A Study of Relationships Between Environment
And Student Achievement. *Dissertation Abstracts International* : 3795-A

ภาคผนวก

การขออนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก

ขั้นตอนการขออนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ต้องทำเป็นหนังสือโดยมีการขอแบบฟอร์ม และเสนอเรื่องกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดปทุมธานี ตั้งอยู่ที่ศาลากลาง จังหวัดปทุมธานี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงขั้นตอนการขออนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน

เอกสารที่ต้องนำมายื่นขอจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก

ในการขอจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กมีค่าธรรมเนียมการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน 200 บาท และค่าธรรมเนียมการต่อทะเบียนการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก 100 บาท พร้อมด้วยเอกสาร ดังนี้

1. สำเนาทะเบียนบ้าน (พร้อมฉบับจริง)
 - 1.1 เจ้าของ จำนวน 1 ฉบับ
 - 1.2 ผู้ทำการ จำนวน 1 ฉบับ
2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาบัตรข้าราชการ (พร้อมฉบับจริง)
 - 2.1 เจ้าของ จำนวน 1 ฉบับ
 - 2.2 ผู้ทำการ จำนวน 1 ฉบับ
3. สำเนาเอกสารหลักฐานการศึกษา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรผ่านการอบรม หลักสูตรเกี่ยวกับการศึกษาเด็กปฐมวัย (พร้อมฉบับจริง)

3.1 เจ้าของ จำนวน 1 ฉบับ

3.2 ผู้ทำการ จำนวน 1 ฉบับ

3.3 พี่เลี้ยงเด็ก คนละ 1 ฉบับ

4. ใบรับรองแพทย์ซึ่งระบุผลการตรวจสุขภาพได้แก่ เอ็กซเรย์ปอด ภูมิคุ้มกันบกพร่อง ตับอักเสบไวรัสบี

4.1 เจ้าของ จำนวน 1 ฉบับ

4.2 ผู้ทำการ จำนวน 1 ฉบับ

4.3 พี่เลี้ยงเด็ก คนละ 1 ฉบับ

5. ภาพถ่ายขนาด 2 นิ้ว

5.1 เจ้าของ จำนวน 2 รูป

5.2 ผู้ทำการ จำนวน 2 รูป

5.3 พี่เลี้ยงเด็ก คนละ 1 รูป

6. แผนผังอาคารของสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กเทียบมาตรฐานส่วน 1:50 ซม.

6.1 แปลนพื้นที่กลางแจ้ง จำนวน 2 ชุด

6.2 แปลนพื้นที่ในบ้น จำนวน 2 ชุด

6.3 รูปตั้งด้านหน้าอาคาร จำนวน 2 ชุด

6.4 รูปตั้งด้านข้างอาคาร จำนวน 2 ชุด

7. แผนที่ทางไปสถานรับเลี้ยงเด็กหรือ สถานสงเคราะห์เด็ก

8. ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน

8.1 ประธานนิติบุคคลมีหนังสือมอบอำนาจให้ ผู้แทนเป็นผู้มาดำเนินการ

8.2 ประธานนิติบุคคลมีหนังสือแต่งตั้งผู้ทำการ

8.3 สำเนาหลักฐานการจัดตั้งนิติบุคคล (พร้อมฉบับจริง)

8.4 สำเนาหลักฐานแสดงฐานะทางการเงินของนิติบุคคล (เฉพาะจัดตั้งสถาน

สงเคราะห์เด็ก)

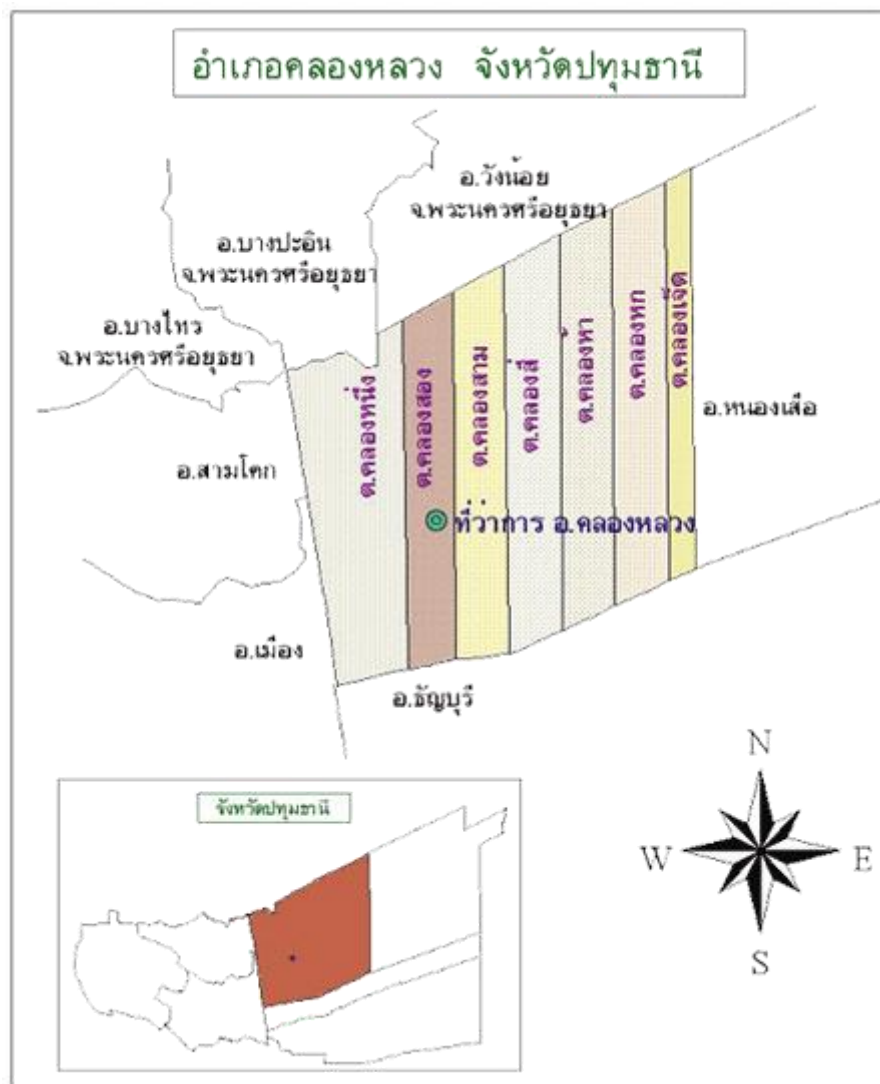
9. หนังสือสัญญาเช่าอาคารอย่างน้อย 3 ปี ในกรณี ที่เป็นสถานที่เช่าดำเนินการ

10. ภาพถ่ายบริเวณภายนอกและภายในอาคารสถานรับเลี้ยงเด็ก

10.1 ภายนอกอาคาร เช่น ป้ายชื่อสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก (เมื่อได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง) ทางเข้าอาคารด้านหน้า ที่เล่นในร่มสนามเด็กเล่นหรือบริเวณที่เล่นของเด็ก พร้อมเครื่องเล่น สนามที่เล่นน้ำ – ทRAY

10.2 ภายในอาคาร เช่น ห้องพัฒนาเด็กจัดเป็นมุมประสบการณ์ต่างๆ ห้องนอนเด็กและห้องพัก เด็กป่วย ต้องติดมุ้งลวด ห้องครัวหรือที่เตรียมอาหาร ห้องรับประทานอาหาร พร้อมภาชนะ เครื่องใช้ ห้องน้ำ - ห้องส้วมสำหรับเด็ก เครื่องใช้อื่นๆ เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง ที่เด็กดื่มพร้อมภาชนะ และติดตั้งเครื่องดับเพลิง (ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดปทุมธานี: 2552)

แผนที่ อำเภอลองหลวง

รายชื่อของสถานรับเลี้ยงเด็กที่เปิดดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี 2550 จนถึงปัจจุบัน จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2552) มีจำนวน 23 แห่ง ดังนี้

ตาราง 17 สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาครัฐบาล จำนวน 15 แห่งที่เปิดดำเนินการ ตั้งตั้งแต่ปี 2550 จนถึงปัจจุบัน

รายชื่อสถานรับเลี้ยงเด็ก	ที่ตั้ง	ตำบล	อำเภอ
1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านไอล์เฮาส์	หมู่ที่ 16 โทรศัพท์: 086-286-7773	คลองหนึ่ง	คลองหลวง
2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนแก้วนิมิตร	45/31 หมู่ที่ โทรศัพท์: 089-784-7389	คลองหนึ่ง	คลองหลวง
3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประธานพร	หมู่ที่ 2 โทรศัพท์ : 089-221-8622	คลองหนึ่ง	คลองหลวง
4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองท่าโขลง	หมู่ที่ 1 โทรศัพท์ : 0-2529-4298	คลองสอง	คลองหลวง
5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบึง คลองสาม	13/3 หมู่ที่ 14 โทรศัพท์ 0-2986-6947	คลองสาม	คลองหลวง
6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดตะวันเรือง	หมู่ที่ 11 โทรศัพท์ : 0 2986 6881	คลองสี่	คลองหลวง
7 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพิ่มทวน	หมู่ที่ 4 ต.คลองสี่ ถนนเลียบคลองสี่	คลองสี่	คลองหลวง
8 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบึงเขาย้อน	19/1 หมู่ 9 ถนนเลียบคลองสี่	คลองสี่	คลองหลวง
9 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศิริจินทราราม	หมู่ที่ 13	คลองห้า	คลองหลวง
10 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดหัดถสธารเกษตร	35 หมู่ที่ 8 ถ.เลียบคลองห้า โทรศัพท์ : 0 6837 4713	คลองห้า	คลองหลวง
11 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนคลองห้า	4 หมู่ที่ 4 ถ.เลียบคลองห้า	คลองห้า	คลองหลวง
12 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบางขวดอนุสรณ์	หมู่ที่ 10	คลองห้า	คลองหลวง
13 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดผลหาร	หมู่ที่ 9 โทรศัพท์ 02-904-5504	คลองหก	คลองหลวง
14 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดอู่ข้าวน้ำ	หมู่ที่ 5	คลองเจ็ด	คลองหลวง
15 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.คลองเจ็ด	หมู่ที่ 1	คลองเจ็ด	คลองหลวง

ตาราง 18 สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน จำนวน 8 แห่งที่เปิดดำเนินการ ตั้งตั้งแต่ปี 2550 จนถึงปัจจุบัน

รายชื่อสถานรับเลี้ยงเด็ก	ที่ตั้ง	ตำบล	อำเภอ
1 สถานรับเลี้ยงเด็กไทยธานี	51/1 หมู่ที่ 19 ม.ไทยธานี ช 13 บด.ก. 3 โทรศัพท์ : 02-5292726	คลองหนึ่ง	คลอง หลวง
2 สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยนวนคร	362 หมู่ที่ 19 ม.นวนคร โทรศัพท์ : 02-529-1710	คลองหนึ่ง	คลอง หลวง
3 สถานรับเลี้ยงเด็กศูนย์พัฒนาเด็กกระวีวรรณ	53/132-135 ม.วิลล่า โทรศัพท์ : 02-909-1544	คลองหนึ่ง	คลอง หลวง
4 สถาบันพัฒนาเด็กอ่อนม่อน	41/ 241 ซอย 15 ม.พริสสาร 8 โทรศัพท์ : 02-577-4306	คลองเจ็ด	คลอง หลวง
5 ผลิใบเนอร์สเซอรี่	39 หมู่ที่ 1 โทรศัพท์ : 02-569-5208	คลองสาม	คลอง หลวง
6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสหกรณ์เอื้ออาทร คลอง 3	ม.เอื้ออาทรคลอง 3 หมู่ที่ 2 โทรศัพท์ : 02-569-6452	คลองสาม	คลอง หลวง
7 สถานรับเลี้ยงเด็ก บ้านปฐมวัย	40/2364 หมู่ที่ 4 ม.พฤษา B โทรศัพท์ : 02-569-6095	คลองสาม	คลอง หลวง
8 สถานรับเลี้ยงเด็ก แรกเริ่มเนอร์สเซอรี่	29/1741 หมู่ที่ 2 ม.วราภิรักษ์ โทรศัพท์ : 081-827-2736	คลองสาม	คลอง หลวง

แบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย

เรื่องอุปสงค์ต่อธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีความประสงค์จะศึกษาเรื่องอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก
- ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ทั้งนี้ ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือมาไว้ ณ โอกาสนี้

อ้อยทิพย์ สุทธิสาร
เศรษฐศาสตรกรจัดการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย

เรื่องอุปสงค์ต่อสถานรับเลี้ยงเด็กในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

แบบสอบถามชุดนี้ ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคตในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กในอนาคต ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงข้อเดียว

1. เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 2) หญิง

2. สถานภาพ

☐ 1) โสด

☐ 2) สมรส

☐ 3) อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

3. อาชีพ

☐ 1) ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ 2) ประกอบธุรกิจส่วนตัว

☐ 3) พนักงานบริษัท

☐ 4) แม่บ้าน/พ่อบ้าน

☐ 5) อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว (ก่อนหักภาษี)

☐ 1) ต่ำกว่า 10,001 บาท

☐ 2) 10,001 - 20,000 บาท

☐ 3) 20,001 - 30,000 บาท

☐ 4) 30,001 - 40,000 บาท

☐ 5) 40,001 - 50,000 บาท

☐ 6) สูงกว่า 50,000 บาท

5. ลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน

☐ 1) บ้านพักพนักงาน

☐ 2) บ้านของตัวเอง

☐ 3) บ้านเช่า

☐ 4) บ้านบิดามารดาหรือญาติ

☐ 5) อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

**ส่วนที่ 2 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กใน
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็ก**

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงข้อเดียว

1. ท่านประสงค์จะเลือกใช้สถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวง ประเภทใด
 - ☐ 1) สถานรับเลี้ยงเด็กที่ดำเนินงานโดยภาคเอกชน
 - ☐ 2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ภายใต้การดูแลของหน่วยงานของภาครัฐ
2. ลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็กในอำเภอคลองหลวงใดที่ท่านจะเลือกใช้บริการ
 - ☐ 1) มีตัวอาคารและสนามกลางแจ้ง
 - ☐ 2) อยู่ในตัวอาคารพาณิชย์ หรือในห้างสรรพสินค้า
3. อัตราค่าบริการที่ท่านมีความสามารถจ่ายได้ ในการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็ก

☐ 1) ต่ำกว่า 1,001 บาทต่อเดือน	☐ 2) 1,001-2,000 บาทต่อเดือน
☐ 3) 2,001-3,000 บาทต่อเดือน	☐ 4) 3,001 –ขึ้นไป

**ส่วนที่ 3: ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการใช้บริการสถานรับเลี้ยงเด็กใน
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการของสถาน
รับเลี้ยงเด็ก**

(กรุณาเลือกเพียง 5 ข้อ ที่ท่านมีความต้องการมากที่สุด)

☐	ครูพี่เลี้ยงต้องมีคุณวุฒิ จบมาด้านปฐมวัย (C1)
☐	ความเป็นกันเองของผู้บริหารและคณะครูพี่เลี้ยง (C2)
☐	อัตราส่วนพี่เลี้ยงต่อการดูแลเด็ก (C3)
☐	เดินทางสะดวก อยู่ใกล้แหล่งชุมชน (P1)
☐	สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน (P2)
☐	สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีที่จอดรถสะดวก (P3)
☐	มีกิจกรรมให้เด็กทำระหว่างวันแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น รายการอาหาร การสอน (B1)
☐	มีจำนวนเด็กไม่มากต่อห้อง (B2)
☐	มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำอยู่เสมอ, แยกห้องน้ำหญิง-ชาย (B3)
☐	มีบริการรถรับ-ส่ง (S1)
☐	มีบริการตรวจสุขภาพประจำปี (S2)
☐	มีบริการดูแลเด็กนอกเวลาทำการเช่น ดูแล ก่อน และหลัง เวลาทำการ (S3)

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	ชื่อสกุล	นางสาวอ้อยทิพย์ สุทธิสาร
วันเดือนปีเกิด		28 ธันวาคม 2525
สถานที่เกิด		จังหวัดปราจีนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน		111/951 ซอย9 บึงยี่โก รัษฎบุรี ปทุมธานี 12130
ประวัติการศึกษา		
พ.ศ.2544		มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบ้านแก่งวิทยา จ.ปราจีนบุรี
พ.ศ.2548		บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัษฎบุรี จ.ปทุมธานี
พ.ศ.2553		เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ